

Univerzita Karlova
Pedagogická fakulta
Katedra tělesné výchovy

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Florbal ve školní družině

Floorball in school clubs

Alena Krausová

Vedoucí práce: PaedDr. Ladislav Pokorný

Studijní program: Vychovatelství

Studijní obor: BC-VYCH

Odevzdáním této bakalářské práce na téma Florbal ve školní družině potvrzuji, že jsem ji vypracovala pod vedením vedoucího práce samostatně za použití v práci uvedených pramenů a literatury. Dále potvrzuji, že tato práce nebyla využita k získání jiného nebo stejného titulu.

V Praze dne 22.11.2024

Tímto bych ráda poděkovala panu PaedDr. Ladislavu Pokornému za odborné vedení a cenné rady, trpělivost a věnovaný čas, které mi pomohli k vypracování bakalářské práce.

Dále bych ráda poděkovala žákům a jejich rodičům za vyplnění dotazníků, abych mohla svou práci vypracovat.

ABSTRAKT

Florbal patří mezi relativně mladé sporty, avšak i tak si tento sport získal řadu příznivců. Florbal vznikl ve Švédsku, přičemž tato Skandinávská země dodnes patří mezi naprostou elitu, co se týče sportovních klání v tomto sportu. Nicméně ani Česká republika nezůstává pozadu, neboť dosáhla řady významných úspěchů na Mistrovství světa ve florbalu. Tomu vděčí mimo jiné za početnou členskou základnu, která v ČR vznikla, což dokazuje, jak je florbal i zde velice oblíbeným sportem. Mezi důvody, které k této oblibě vedly, patří především relativně přijatelné náklady, což vedlo k jeho masivnímu rozšíření rovněž na ZŠ, kde je častou náplní hodin tělesné výchovy.

Předložená práce se zabývá florbalem ve školní družině. Cílem bylo zhodnotit zájem ze strany jak dětí, tak jejich rodičů o zařazení kroužku florbalu do aktivit v rámci školní družiny.

Na základě vyhodnocení vrácených dotazníků bylo zřejmé, že rodiče a jejich děti o kroužek florbalu ve školní družině zájem mají, a proto by bylo na místě jej zrealizovat. Zájem projeví především mladší ročníky, konkrétně žáci první a druhé třídy. Žáci třetích a čtvrtých ročníků, kteří zájem projeví, osobně znám a vím, že se florbalu věnují závodně a rádi by se mu více věnovali ve svém volném čase.

KLÍČOVÁ SLOVA

florbal, školní družina, kroužek, mladší školní věk, sportovní aktivita

ABSTRACT

Floorball belongs among relatively young sports, however, it has already gained many fans. Floorball originated in Sweden and this Scandinavian country is still among the elite in this sport. However, the Czech Republic has achieved a number of significant successes at World Floorball Championships as well. This is due to, among other things, the large membership base that was established in the Czech Republic, which also proves how popular floorball is in the country. The low cost of playing floorball is one of the reasons for its massive spread in primary schools where floorball is a common part of physical education classes.

This work deals with floorball in after school groups. The aim of this thesis was to evaluate the interests of both children and their parents in including floorball in the activities of after school groups.

Based on the evaluation of the returned questionnaires, it was clear that parents and their children are interested in the floorball club in the after school group, and therefore it would be appropriate to implement it. Younger grades, especially first and second graders, showed the most interest. I know the third and fourth graders who have shown interest personally and I therefore know that they play floorball competitively and would like to devote more time to it in their free time.

KEYWORDS

floorball, after school club, younger school age, sports activity, developmental psychology

1 Obsah

Úvod	8
2 Problémy a cíle práce	9
2.1 Cíl práce	9
2.2 Dílčí cíle práce	9
2.3 Problémové otázky	9
3 Teoretická část	10
3.1 Obecná pedagogika	10
3.2 Obecná didaktika	10
3.3 Didaktika tělesné výchovy	11
3.4 Vzdělávací systém ČR	12
3.4.1 Národní program vzdělávání pro RVP	13
3.4.2 RVP pro základní vzdělávání	13
3.4.3 Školní vzdělávací program	14
3.4.4 Školní vzdělávací program naší školy	14
3.4.5 Školní družina	15
3.4.6 Práce vychovatele a vedení dětí ke sportu	19
3.5 Osobnost vychovatele	21
3.5.1 Osobnost žáků	21
3.6 Vývojová psychologie	22
3.6.1 Vývoj dětí a sport	23
3.6.2 Sociální psychologie ve sportu	23
3.6.3 Vhodná sportovní aktivita pro děti mladšího školního věku	25
3.6.4 Sportovní aktivita jako prevence sociálně patologických jevů	25

3.7	Florbal.....	27
3.7.1	Historie florbalu ve světě a v ČR	27
3.7.2	Pravidla florbalu	28
3.7.3	Florbal z hlediska výchovy mládeže	33
3.8	Sportovní aktivity v ZŠ a MŠ U Školské zahrady	33
3.8.1	Florbal v ZŠ s MŠ U Školské zahrady	34
3.8.2	Parametry hrací plochy (materiál povrchu, velikost plochy, tribuny, prostory za mantinelem, bezpečnost).....	34
4	Praktická část.....	36
4.1	Výzkumné otázky	36
4.2	Metody a postup práce	36
5	Výzkumná část	37
5.1	Použitý výzkumný soubor	37
5.2	Popis daného výzkumu	37
5.3	Výsledky výzkumu	37
6	Diskuze	45
6.1	Shrnutí výsledků výzkumu	47
6.2.	Porovnání výsledků dalších prací	51
	Závěr.....	52
	Seznam použitých informačních zdrojů	55
	Seznam příloh.....	58
	Příloha 1: Prosba o vyplnění dotazníku.....	59
	Příloha 2: Vzor dotazníku.....	60
	Příloha č. 3: Dotazník o florbale.....	61
	Příloha č. 4: Záznam o intenzitě a dovednostech	62

Příloha č. 5: Dotazník k úrovni florbalového vybavení.....	63
Příloha č. 6: Informovaný souhlas	64

Úvod

Téma bakalářské práce: Florbal ve školní družině jsem si zvolila z konkrétního důvodu. Tím důvodem je, že pracuji jako vychovatelka ve školní družině na Praze 8, kde je florbal mezi dětmi velice populární. Některé děti ho hrají také závodně. Většina z nich dochází naproti družině do Sokola, kde hrají v různých věkových kategoriích za Sokol Kobylice. Dalším důvodem je to, že jsem ještě před několika lety sama hrála florbal závodně. I dnes se mu snažím pasivně věnovat a zajímám se o to, jak se florbal v dnešní době vyvíjí a na jaké je světové úrovni.

Druhým hlediskem je problém, jenž v posledních letech u dětí a mládeže převažuje. Takzvaným sedavým způsobem života, který vede k poruše vzpřímeného držení těla, jejímž důkazem je právě jeho nárůst u dětí na základních školách. Dopolední sezení ve školních lavicích a odpolední sezení u počítačů a televizí přispívá k nedostatku přirozeného pohybu a ochabování svalů.

Předpokládám, že velký podíl na tom mají rodiče, kteří by měli své děti vést, inspirovat a motivovat je k aktivnímu způsobu trávení volného času. Rodiče by své děti, převážně v mladším školním věku, kdy na ně mají obrovský vliv, seznámit s různými riziky, jako jsou například hypokineze.

Proto si myslím, a především je to hlavním cílem bakalářské práce, že nejen trenéři, kteří vedou děti a mládež k dosažení cílů a uspokojování jejich potřeb, ale i pedagogové a vychovatelé by měli bojovat a vést děti k tomu, aby se vyhnuli tomuto onemocnění současné doby. Měli by je vést ke zdravému stravování a k podpoře všestranných pohybových aktivit ve volném čase.

2 Problémy a cíle práce

2.1 Cíl práce

Hlavním cílem této bakalářské práce je, pomocí dotazníků, zmapovat zájem dětí a rodičů o otevření kroužku florbalu ve školní družině.

2.2 Dílčí cíle práce

1. zjistit informovanost dětí o florbalu,
2. zjistit, zda se u žáků s věkem liší intenzita a dovednosti pohybových aktivit,
3. zjistit vybavenost materiálních prostředků u dětí,
4. zjistit, zda děti družinu navštěvují rády.

2.3 Problémové otázky

1. Je ze strany dětí a rodičů zájem o kroužek?
2. Jsou děti dostatečně informovány o florbalu?
3. Roste s věkem žáků intenzita a dovednosti pohybových aktivit?
4. Je vybavení sportovní vybavení dětí dostačující?
5. Chodí děti do družiny rády?

3 Teoretická část

3.1 Obecná pedagogika

Podle Šafránkové je pedagogika: „*Jednou ze společenskovedních disciplín. Zkoumá důležité skutečnosti záměrného ovlivňování vývoje osobnosti člověka, jako jsou například výchova, vzdělávání, výuka, obsah učiva, učení, školské systémy.*“ (Šafránková, 2019, s. 14).

Už po staletí je propojena s filozofií, díky které řeší různé pedagogické otázky, například vztahy člověka k přírodě, postavení člověka ve světě a společnosti, pojetí humanismu, pochopení sebe sama a další.

Společnost v současné době chápe pedagogiku jako vědu o celoživotní výchově a vzdělávání dětí, mládeže a dospělých včetně seniorů. Jedná se o záměrnou činnost, která formuje jedince a zkoumá proces vzdělávání, metody, formy a principy. Dříve se nazývala didaktikou a byla součástí filozofie, ovšem v 19. století se oddělila a stala se tak samostatnou vědou.

Pedagogika, stejně jako jiné vědy, čerpá z psychologie (využívání poznatků, jak se dítě cítí a jak je vhodné na něj působit), sociologie (zkoumá negativní vztahy v rodině, mezi vrstevníky a vliv tradic na výchovu), filozofie (zkoumá postupy, jak vyučovat a formuje ideály), biologie (popisuje lidské tělo a díky tomu vznikly hygienické normy) a historie (jak a kdy pedagogika vznikla).

Mezi nejznámější řecké filozofy patří např. Platón, Sokrates, Aristoteles, Demokritos apod. Za zakladatele pedagogiky u nás je považován J. A. Komenský. Mezi jeho díla patří např. Velká didaktika, Brána jazyků otevřena, Labyrint světa a ráj srdce, Informatorium školy mateřské a další.

3.2 Obecná didaktika

V textu od autorů Průcha, Walterová a Mareš (1995, s. 50) se zdůrazňuje, že didaktika je pedagogická disciplína, která se zabývá teorií vyučování. V tomto smyslu můžeme didaktiku chápat jako soubor poznatků a principů, které usilují o systematické a efektivní vedení procesu vzdělávání.

Termín didaktika, jenž je slovo řeckého původu, rozšířil na našem území Jan Ámos Komenský, přezdívaný učitel národů. Avšak celosvětově s ním poprvé přišel německý pedagog Ratke. Tito dva představitelé chápali didaktiku jako umění vyučovat.

Didaktika neboli teorie vyučování je nezbytnou součástí každého učitele. Samotná didaktika čerpá z poznatků didaktických oborů. Dala by se rozšířit do čtyř hlavních skupin:

- vyučovací proces
- učivo a jeho výběr
- metody
- organizační formy vyučování

3.3 Didaktika tělesné výchovy

Je to mladý vědní obor, který se začal rozvíjet ve 2. polovině 20. století. Didaktický proces ovlivňuje vývoj člověka – chování, funkčnost, motoriku, psychiku, fyzičku a jiné.

Mužík ve své knize Didaktika tělesné výchovy (1993, s. 8) zdůrazňuje, že didaktický proces v tělesné výchově by měl být vnímán jako komplexní sociální systém, ve kterém učitel a žáci aktivně spolupracují na dosažení pozitivních změn v osobnosti žáka. Hlavní důraz by měl být kladen na rozvoj žákových tělesných dovedností a celkového fyzického zdraví.

Hlavními prvky jsou učitel a žák, obsah a podmínky. Všechny vztahy jsou zde propojené a nadále do nich zasahují přírodní a sociální vlivy prostředí.

Zkoumání didaktického procesu (uskutečňování výchovy a vzdělávání působením trenéra na hráče a hráče na trenéra) je hlavním předmětem didaktiky tělesné výchovy. Odhalování, zkoumání a vysvětlování zákonitostí učení patří k hlavním úkolům didaktiky, které se věnují pohybovým činnostem. Různé metody, postupy a formy ve sportu vyžadují určité přístupy ve vysvětlování různým skupinám lidí, řadící se podle pohlaví, věku či zdravotního stavu.

Didaktika tělesné výchovy se dá rozdělit do čtyř skupin:

1) **Didaktika základní tělesné výchovy** – hlavním záměrem je zabezpečení zdravého vývoje všech jedinců pomocí pohybových činností

2) **Didaktika rekreačního sportu** – osvojování dovedností a vědomostí ohledně pohybových aktivit vedoucí k optimálnímu dosažení rovnováhy

3) **Didaktika zdravotní tělesné výchovy** – hlavním cílem je odstranění zdravotního oslabení

4) **Didaktika speciální tělesné výchovy** – zvyšování výkonnosti

Didaktický proces

Trenér, hráč, učivo a podmínky jsou základními prvky celého systému. Trenér svými dovednostmi, praxí a vzděláváním ovlivňuje systém. Hráč může být subjektem výchovy, ale především je objektem. Učivo se probírá na základě stanovených potřeb hráčů. Podmínky jsou dány vybavením prostoru, ve kterém probíhá proces.

Před zahájením procesu (tréninková jednotka) je zapotřebí připravit strategii tak, aby se zajistila spolupráce a předešlo se problémům s kázní. Vedení tréninku spočívá ve stanovení potřeb hráčů, stanovení cílů, výběru cvičebních činností, přípravě činností, vedení cvičebních činností a zhodnocení stupně dosažení cíle. Rozlišují se tři typy chování při vedení – spolupracující, nespolupracující chování rušivé, nespolupracující. Na prvním místě je nespolupracující chování, které mohlo vzniknout pomocí konfliktu mezi hráčem a trenérem, týká se především slabších hráčů.

3.4 Vzdělávací systém ČR

Vzdělávací systém hraje klíčovou roli ve společnosti. Jeho cílem je formovat a rozvíjet osobnost člověka a připravovat ho na život v dané společnosti. Širší pojetí vzdělávacího systému zdůrazňuje komplexní charakter vzdělávání a zahrnuje všechny faktory, které ovlivňují učení a rozvoj člověka. Užší pojetí vzdělávacího systému se zaměřuje na formální vzdělávání, které probíhá v institucionálním prostředí. (Bendl a kolektiv, 2015, s. 35)

Generální konfederací UNESCO byla schválena norma ISCED, platná verze z roku 2011, která popisuje systém vzdělávání.

Tabulka 1 - Systém vzdělávání

Stupeň	Označení	Příklad instituce
ISCED 0	Neprimární	mateřská škola
ISCED 1	Primární	základní škola (1. stupeň)
ISCED 2	nižší sekundární	základní škola (2. stupeň), gymnázium (nižší ročníky víceletého gymnázia)
ISCED 3	vyšší sekundární	střední škola
ISCED 4	postsekundární (neterciární)	střední škola (nástavbové studium)
ISCED 5	terciární – krátký cyklus	vyšší odborná škola, konzervatoř
ISCED 6	terciární – bakalářský stupeň	vysoká škola
ISCED 7	terciární – magisterský stupeň	vysoká škola
ISCED 8	terciární – doktorský stupeň	vysoká škola (univerzitního typu)

Zdroj: Národní ústav pro vzdělávání

3.4.1 Národní program vzdělávání pro RVP

Státní úroveň představuje dokumenty Národní program vzdělávání a rámcové vzdělávací programy (dále jen RVP). Rozdíl mezi NPV a RVP je v tom, že RVP dělí vzdělávání na jednotlivé etapy (předškolní, základní a střední vzdělávání), zatímco NPV udává vzdělávání jako celek. Školní úroveň představují školní vzdělávací programy (ŠVP) jenž představuje školní úroveň, podle kterých se vyučuje na jednotlivých školách. ŠVP je závislý na RVP a každá škola si tento dokument vytváří sama podle určitých zásad.

3.4.2 RVP pro základní vzdělávání

Základní vzdělávání se organizačně, obsahově a didakticky rozděluje na dva stupně. Navazuje nejen na výchovu v rodině, ale také na předškolní vzdělávání. Je to jediná povinná docházka, kterou navštěvuje celá populace dětí.

Žáci na 1. stupni prochází velkými změnami, jelikož je to pro ně něco nového a přecházejí z rodinné péče a mateřské školy do pravidelného, systematického, ale hlavně

povinného vzdělávání. Ve škole se musejí navzájem respektovat, poznávat nové věci a zájmy nejen svých, ale i spolužáků, a především rozvíjení individuálních potřeb jedince.

Všechny tyto pojmy by měli žáka motivovat k dalšímu učení, poznávání, aktivitě v hodině, objevování nových věcí, ale také k tvoření a řešení daných problémů.

3.4.3 Školní vzdělávací program

Bedřich Hájek a kolektiv (2007, s. 7) zdůrazňují povinnost všech školských subjektů v České republice mít vlastní **školní vzdělávací programy (ŠVP)**. Tato povinnost vyplývá ze **zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (tzv. školský zákon)**, který nabyl účinnosti 1. ledna 2005.

Rámcově vzdělávací programy, ze kterých si školská zařízení vytváří své školní vzdělávací programy, vydalo Ministerstvo školství mládeže a tělovýchovy ČR. Každá škola si utváří svůj školní vzdělávací program na základě svých podmínek, z čehož vyplývá, že pro každé konkrétní zařízení je to závazný dokument.

Vychovatelky ze školní družiny by měly vycházet z Rámcově vzdělávacího programu pro základní vzdělávání a vlastní školy nebo Rámcově vzdělávacího programu pro předškolní vzdělávání, jelikož odtud pocházejí nebo přecházejí žáci.

3.4.4 Školní vzdělávací program naší školy

Pedagogický sbor se skládá z 35 učitelů a vychovatelů, kteří apelují na přátelské vztahy mezi sebou a vedením. Učitelé jsou motivováni a podporováni vedením školy k rozšiřování a zvyšování jejich kvalifikace. Pedagogičtí i nepedagogičtí pracovníci jsou pravidelně proškoleni v oblasti první pomoci a bezpečnosti práce a učitelé v oblasti práce s žáky se specifickými potřebami učení, vytváření individuálního plánu a vytváření vhodného klimatu ve třídě. Kromě učitelů se na škole nacházejí i školní psycholog, výchovný poradce a metodik prevence.

ŠVP vychází jako většina škol z cílů RVP ZV a klade důraz na rozvíjení klíčových kompetencí žáků. Hlavním cílem je naplňování učiva v konkrétních předmětech a rozvíjení pozitivního klimatu školy, aby nejen každý žák, ale také rodič a učitel měl ke škole přátelský vztah a důvěru.

Hlavní cíle tělesné výchovy:

- vedení žáků ke kladnému přístupu k vzdělávání, škole a celkově životu – seznámení
a převážně utváření aktivního životního stylu
- seznámení dětí s pohybovými aktivitami
- učení se základním motorickým stereotypům
- umět zvládnout hygienické, bezpečnostní, organizační zásady pro vhodné pohybové činnosti

Učitel vede žáky k:

Tabulka 2 - Vzdělávací strategie v předmětu

Učení	<ul style="list-style-type: none">- spolupráci a zdravé soutěživosti- znalosti pravidel her
Řešení problémů	<ul style="list-style-type: none">- rozhodování podle pravidel- používání taktiky a strategie ve hrách v družstvu
Komunikativní	<ul style="list-style-type: none">- dovednosti porozumět pokynům rozhodčího- porozumění základního tělovýchovného názvosloví
Sociální a personální	<ul style="list-style-type: none">- pomoci druhým- přijmutí role v družstvu
Občanské	<ul style="list-style-type: none">- odpovědnosti za zdraví své i druhých- tomu, aby znali sportovní úspěchy našich reprezentantů současnosti i minulosti
Pracovní	<ul style="list-style-type: none">- pomoci při přípravě soutěží i samotné hodiny

Zdroj: www.uskolskezahrady.cz/wp-content/uploads/2016/08/ŠVP-text-2016.pdf

3.4.5 Školní družina

Školní družiny spadají do školských zařízení, které zajišťují především vzdělávání zájmové podle individuálního vzdělávacího programu školy, jenž upřednostňuje potřeby dětí. Do družiny dochází děti z jedné či více základních škol a je určena dětem mladšího školního věku, tedy žákům 1. – 4. třídy. Slouží jako výchovně-vzdělávací, rekreační,

sportovní zařízení v zájmové činnosti v době mimo vyučování. Výjimečně mohou být přijati žáci vyššího ročníku ZŠ či nižšího stupně gymnázia nebo konzervatoře, ovšem za předpokladu, že nedochází pravidelně do školního klubu, který je přímo těmto dětem určen.

Ve školních družinách je široká nabídka zájmových činností v prostředí, které děti znají a cítí se v něm bezpečně a pro jejich rodiče je finančně přijatelná. Díky tomu rok od roku roste počet zapsaných žáků v družinách a do družiny z prvního stupně dochází více než 50 %. Před dvěma lety stoupl zájem o více než 12 tisíc žáků více, než tomu bylo v minulém roce.

Školní družiny ovlivňují velkou část dětské populace a žáci v ní tráví určitou část doby po vyučování. Základními prvky jsou především odpočinek a příprava na vyučování následujícího dne. Do odpočinku můžeme zahrnout nejen odpočinek neboli klidový režim, ale také pohybové aktivity, jenž děti postrádají díky dopolednímu vyučování. Je jim nabídnuta široká škála zájmových činností, se kterými jsou seznámeny.

Každé dítě je jedinečné a má své vlastní potřeby, zájmy a tempo. Vychovatel by měl být schopen každému dítěti věnovat individuální pozornost a vytvořit pro něj podnětné prostředí. Úzká spolupráce s rodinou je pro úspěšnou práci vychovatele nezbytná. Pravidelná komunikace s rodiči umožňuje vychovateli lépe poznat dítě a jeho rodinné prostředí a společně tak vytvářet optimální podmínky pro jeho rozvoj. Vychovatel vytváří pro děti bezpečné prostředí, ve kterém se cítí přijaty a mohou se svobodně projevat. Bezpečné prostředí je základem pro rozvoj osobnosti a sociálních dovedností dětí. Vychovatel by měl podporovat zdravý životní styl dětí, což zahrnuje nejen pohybové aktivity, ale také zdravou výživu a dostatek odpočinku. Stejně tak připravuje děti na další fázi vzdělávání tím, že rozvíjí jejich kognitivní dovednosti, podporuje jejich zvědavost a učí je samostatnému učení (Dvořáková, 2007, s. 9).

Příprava na vyučování je široký pojem, jelikož jím rozumíme nejen psaní domácích úkolů, ale také opakování a procvičování pomocí her, zájmové činnosti, ale také poznatky z odpoledních vycházek. Abychom se přípravě nebo spíše psaní domácích úkolů mohli věnovat, potřebujeme k tomu klidné prostředí ve třídě, ale také je důležitý souhlas rodičů. Věnování se úkolům v družině také závisí na délce pobytu v zařízení, pokud žák tráví

v družině hodně času (tím chápeme, že odchází z družiny domu mezi posledními) je pro něj lepší, když si úkoly napíše tam, ovšem pokud chodí brzy domu, např. po obědě nebo před vycházkou, vhodnějším prostředím pro plnění úkolů je doma, v klidu a bez rušivých elementů. A však musíme dbát na to, že zájem dítěte je vždy na prvním místě.

V družině jsou různé činnosti, kterým se vychovatelka s dětmi věnuje odpoledne, respektive po obědě, kdy po jídle následuje klidný odpočinek, který může být individuální nebo skupinový, např. poslech hudby, čtení, relaxační cvičení, klidné hry apod.) Důležitou součástí jsou pohybové aktivity probíhající především venku na čerstvém vzduchu pomocí pohybových her nebo vycházek, neboť pohyb u dětí mladšího školního věku je velice potřebný. Další součástí je utváření a upevňování hygienických návyků a také zařazování veřejně prospěšných činností.

Jak uvádí Bendl a kolektiv (2015, s. 134) **školní družiny** jsou běžnou součástí základních škol v České republice. Mohou však fungovat i jako samostatná zařízení pro žáky z více škol. Jejich hlavním cílem je **zajistit péči o děti** v době po vyučování, a to především pro žáky **prvního stupně základní školy**.

V provozu není pouze odpolední družina, ale také tzv. ranní družina, jenž je před školním vyučováním a kde probíhají spíše odpočinkové činnosti. Další možností zařízení je zajištění zájmových kroužků pro děti, ovšem je velice důležité, aby byly časově zařazeny do průběhu odpoledne a nenarušovaly program různých oddělení. Žáci si kroužky vybírají především podle toho, jaký k němu mají vztah nebo podle svého kamaráda či vedoucího, někdy však kroužky vybírají rodiče dle jejich uvážení.

Co se týče počtu dětí v každém oddělení na jednoho pedagoga, respektive vychovatele, rozhoduje ředitel školy a třída se naplňuje nejvyšším počtem 30 žáků. Poplatek za družinu je stanoven vyhláškou, i když nakonec konkrétní sumu provádí opět ředitel.

Počet školních družin a klubů, počet žáků v nich a jejich podíl vzhledem k odpovídající školské populaci ve školním roce 2012/13–2016/17

Tabulka 3 - Počet školních družin a klubů s žáky ve školních rocích

	2012/13	2013/14	2014/15	2015/16	2016/17
Počet školních družin	3 974	3 981	4 004	4 020	4 045
Počet zapsaných žáků	269 935	284 177	301 990	317 740	330 094
Podíl na počtu žáků 1. stupně základních škol	55,3 %	56,2 %	57,0 %	57,6 %	58,0 %
Počet školních klubů	526	540	552	572	591
Počet zapsaných žáků	44 950	44 547	44 873	46 980	47 149
Podíl na počtu žáků 2. stupně ZŠ a nižších ročníků víceletých středních škol a konzervatoří	12,5 %	12,3 %	12,3 %	12,7 %	12,5 %

Zdroj: www.msmt.cz/mladez/skolni-druziny

ŠVP školní družiny U školské zahrady

Hlavním cílem je vytvoření klidného a pohodového prostředí pro děti, kde mohou vyvíjet své schopnosti a naučí se pracovat se svým volným časem. Předcházení stereotypu – zkoušení nových aktivit a technik, podpora fyzického i psychického zdraví a zvyšování sebevzdělávání, jít dětem osobním příkladem, přistupovat k nim individuálně a spolupráce s rodiči i učiteli, konkrétně třídními učiteli.

Charakteristika ŠD

Budova školní družiny se nachází mimo areál školy, přesněji řečeno přes silnici. Součástí ŠD je kuchyně se školní jídelnou, kterou navštěvují žáci ZŠ, ale i studenti vedlejší střední školy a cizí strážníci. K budově patří menší zahrada, kterou využívají děti školní družiny pro pobyt v odpoledních hodinách k pohybovým aktivitám.

Školní družina se skládá z tříd prvního stupně ZŠ. Pět oddělení v budově ŠD a šesté oddělení v budově základní školy, které do družiny dochází po odpolední vycházce.

V družině jsou chodby se skříňkami, chodby děti využívají i k pohybovým aktivitám po řízené činnosti pod dozorem vychovatelek. V neposlední řadě kabinet pro vychovatelky a samozřejmě sociálním zařízením pro děti a pedagogy. Třídy jsou pro děti vybaveny tak, aby zde probíhala jak odpočinková činnost, ale i určitý prostor ke hraní a vytváření pomocí pracovních stolků se židlemi, se kterými je možnost hýbat.

*„Všichni pedagogičtí zaměstnanci mají předepsanou odbornou pedagogickou způsobilost, průběžně se sebevzdělávají a zúčastňují různých školení dle vlastního zájmu a potřeb ŠD.“
(Hrajeme si celý den. Školní vzdělávací program platný od 1.9.2018, s. 5).*

3.4.6 Práce vychovatele a vedení dětí ke sportu

Vychovatel spolu s učitelem, instruktorem a dalšími členy patří k profesionálním pedagogům. Pojem pedagog má několik významů, především je to člověk, který vzdělává a vychovává ostatní. Pedagogického pracovníka můžeme rozdělit do několika kategorií, které závisí na dosažení vzdělávání, náplně výkonu práce nebo společenském postavení. Bendl a kolektiv (2005, s. 33) uvádí, že zákon o pedagogických pracovnících stanoví jasný systém kategorií pedagogických pracovníků a s nimi související kvalifikační požadavky. To pomáhá zajistit, aby pedagogické činnosti vykonávali pouze kvalifikovaní a kompetentní osoby, které jsou schopny zajistit kvalitní vzdělávání a výchovu dětí a mládeže.

Vychovatelé a pedagogové volného času pracují převážně na základních a středních školách a v zařízeních pro volný čas. Podle zákona je požadováno odborné středoškolské, vyšší odborné nebo vysokoškolské vzdělání.

Zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů (dále jen "zákon o pedagogických pracovnících") upravuje **předpoklady pro výkon činnosti vychovatelek a jejich další vzdělávání**. (Hájek a kolektiv, 2007, s. 47)

Vychovatelka motivuje, hodnotí, navozuje nebo řídí žáky při volnočasových aktivitách a má vyvolat v žácích zájem o okolí, komunikaci a kontakty s veřejností. Snaží se rozvíjet zvědavost a všímavost dětí, chuť objevovat a projevit svou odvahu a předvést, co všechno sami zvládnou. Výsledkem je, že děti za jejich výkony chválí a oceňuje.

2.4.6.1. Specifika práce ve školní družině

Mezi vzděláváním ve škole a výchovou ve školní družině jsou určitá specifika, která

se od sebe liší. Proto při tvorbě školního vzdělávacího programu a následné realizaci se berou v úvahu určité rozlišnosti, které vychází z požadavků pedagogiky volného času.

1) Motivace a navozování nejrůznějších činností neboli požadavek ovlivňování volného času. Děti v některých školních družinách berou stereotypní aktivity jako samozřejmost, jelikož jim nebyly nabídnuty jiné aktivity nebo jejich výkony vychovatelka dostatečně neoceníla. Proto by vychovatelka v nabídce různých aktivit měla brát v potaz motivaci, zvědavost, změnu prostředí, zajímavé pomůcky a jiné prostředky, které žáky zaujmou.

2) Požadavek dobrovolnosti – děti by měly všechny činnosti vykonávat dobrovolně dle jejich zájmů a být v nich přiměřeně úspěšní. Činnosti musí odpovídat věku dětí a jejich stavu.

3) Požadavek zájmovosti a zajímavosti - všechny činnosti by měly být pro děti atraktivní a naučit je používat i jiné postupy, než znají např. ze školy či mateřské školy. Díky pestrosti aktivit či ocenění rodiči by mohla družina získat materiální podporu od zřizovatele, většinou ve formě sponzorských darů.

4) Požadavek aktivity - volí se takové aktivity, aby v nich žáci byli přiměřeně úspěšní a bylo hodnoceno vše, co společně děti tvoří, proto se děti mohou podílet na přípravách činností týdenního plánu.

5) Požadavek citovosti a citlivosti - nejen z dané aktivity či pochvaly, ale především z překonání nových překážek mají žákům přinést kladné emoce ze všech činností.

6) Požadavek prostoru k seberealizaci - hlavním cílem činnosti má být radost žáka, jenž objevuje sám sebe a vytváří si sociální kontakty pomocí dané činnosti za kladné podpory okolí.

Příklad formulace ze ŠVP:

Hájek a kolektiv (2007, s. 32) ve své knize poukazují na to, že hra a respektování pedagogiky volného času jsou dva základní principy, které zajišťují, že školní družiny plní svůj důležitý úkol v rámci výchovy a vzdělávání dětí. Díky těmto principům se děti ve školních družinách učí zábavnou a nenucenou formou, rozvíjejí své dovednosti a poznávají svět.

3.5 Osobnost vychovatele

Osobností vychovatele se zabývá pedeutologie. Patří do jedné z pedagogických věd. V dnešní době jsou na učitele kladené určité nároky, jako jsou pedagogické a psychologické vzdělání, odborné vzdělání v oboru a osobnostní předpoklady. Pro učitele je důležité pedagogické a psychologické vzdělávání z toho důvodu, aby věděl, jak se v určitých situacích má zachovat a který přístup by měl ke svým studentům mít. Učitel by měl být pro své žáky autoritou a jít jim kladným vzorem jak po odborné, tak společenské stránce, jelikož je hodně ovlivňuje. A však žáci dávají přednost především kladnému a spravedlivému postoji, než učitelovy pracovní schopnosti a znalosti.

Ve své profesi se učitel naučí spoustu novým znalostem, především radám jiných kantorů a to, jak s žáky pracovat a přistupovat k nim. Například Petty (2006, s. 125) doporučuje, že učitelé by se měli pohybovat po třídě, a naopak nesedět za katedrou, dívat se žákům do očí a při svém výkladu měnit tóny hlasu. Žáci ocení důvtip a zjednodušený výklad látky, který pokud možno může být i předveden pro lepší představení. Učitel si může pomoci poznámkami, a to buď prezentací na plátně, nebo konkrétními body na tabuli.

3.5.1 Osobnost žáků

Osobnost tvoří psychické a duševní vlastnosti, která se projevuje ve vztahu mezi lidmi v určité společnosti a v průběhu života se rozvíjí. Je úzce spojena s tělesným vývojem člověka. Společnost v pedagogickém prostředí tvoří převážně učitel a žák. Žák spolupracuje jak s pedagogy, tak i se svými spolužáky, rozvíjí své aktivity, dokáže říct svůj názor, dodržuje nastavená pravidla a pomáhá je vytvářet. Zvládá konkrétní situace, je ohleduplný a tolerantní, rozvíjí získané schopnosti a dovednosti, logicky myslí, přijímá zodpovědnost a jiné.

Mezi základní činitele vývoje patří:

- biologičtí činitelé
- vnější prostředí
- mezilidské vztahy
- aktivity žáka

Říčan (2004, s. 29) uvádí, že biologický vývoj, a to zejména vývoj mozku, hraje důležitou roli v duševním vývoji člověka. Genetické faktory a procesy v organismu ovlivňují to, jak se naše psychika vyvíjí a jak se učíme nové věci. To však neznamená, že by vliv prostředí na duševní vývoj nebyl důležitý. Prostor, ve kterém dítě vyrůstá, má velký podíl na tom, jak se jeho psychika bude rozvíjet a jaké dovednosti a znalosti si osvojí.

Text z knihy "Psychologie dospívání" od Petry Obstové (2006) se zaměřuje na rozdíly v projevech psychických potíží u dospívajících chlapců a dívek. Autorka uvádí, že ačkoliv se zdá, že dívky trpí psychickými problémy častěji, problémy chlapců jsou pro okolí nápadnější.

Naopak text z knihy "Psychologie pro gymnázia" od Václava Čápa (2001, s. 656) se zaměřuje na vliv sourozenců a jejich pořadí narození na vývoj dítěte. Autor uvádí, že sourozenci hrají v životě dítěte důležitou roli a jejich vliv se může projevovat v různých oblastech.

- požadavky rodičů
- učení od sourozenců
- sociální interakce

3.6 Vývojová psychologie

Obecná psychologie se definuje jako věda o chování a prožívání. Vývojová psychologie se označuje jako studium změn chování a prožívání v časovém průběhu. Vznikla jako samostatná vědecká disciplína v 2. polovině 19. století a zaměřovala se na pozorování dětí od narození do 3-5 let. Až po 20. století se začala zaměřovat na období před narozením, dospíváním, dobu dospělosti a stáří.

Děti v tomto věku se intenzivně učí sociálním dovednostem prostřednictvím hry s vrstevníky. Hry jim pomáhají rozvíjet schopnost spolupracovat, respektovat pravidla a řešit konflikty. Mají bohatou fantazii a rády si vymýšlejí vlastní hry a příběhy. Děti jsou přirozeně zvědavé a chtějí objevovat svět kolem sebe. Využijme této zvědavosti a zapojme děti do různých aktivit, které rozvíjejí jejich poznání. Pohyb je pro děti základním životním projevem. Pohybové aktivity nejenže podporují jejich fyzický vývoj, ale také pozitivně ovlivňují jejich psychiku a kognitivní funkce (Dubová, 2019, s. 15).

3.6.1 Vývoj dětí a sport

Člověk prochází od početí po sklonek života různými obdobími (epochami), které se vyznačují charakteristickými znaky, úkoly a problémy. Tyto epochy je potřeba zkoumat a zjistit jejich význam. Vývojová psychologie formuluje zásady a doporučení pro co nejdelší uchování kvality smysluplného a plnohodnotného lidského života.

Podle Martínkové (2009, s. 8) období učení základních sportovních dovedností a rozvoje pohyblivosti je pro děti klíčové pro jejich budoucí fyzický i psychický vývoj. Vytvořením podnětného prostředí a zařazením pestrých pohybových aktivit do denního programu můžeme dětem pomoci rozvíjet jejich pohybové dovednosti a zprostředkovat jim radost ze sportu a pohybu.

3.6.2 Sociální psychologie ve sportu

Sociální psychologie ve sportovním odvětví zkoumá život sportovce, a to jeho aktivity. Jedná se o sdružování a vztah k druhým lidem a jak sportovní prostředí působí na jeho seberealizaci a způsob projevu.

Přináší důležité informace o sociálním životě jedince, které napomáhají sociálnímu učení jedince k efektivnosti cíle a základní poznatky o fungování mezilidských a sociálních vztahů ve sportu.

K dosažení zdravého a kvalitního rozvoje ve sportu dochází tehdy, kdy se využívají správné období pohybových dovedností a schopností tréninku, jenž souvisí s fyziologickým rozvojem, který se vztahuje k biologickému věku.

2.6.2.1. Sportovní trénink

Pojem trénink můžeme vidět z mnoha hledisek, avšak hlavními pojmů jsou především osvojování, zdokonalování a cvičení konkrétních pohybových aktivit.

„Trénink je složitý a účelně organizovaný proces rozvíjení specializované výkonnosti sportovce ve vybraném sportovním odvětví nebo disciplíně.“ (Perič a Dovalil, 2010, s. 12)

V tréninku nejde pouze o dosažení nejvyššího výkonu, jelikož musí dodržovat určité morální, zdravotní, kulturní, ekologické a společenské normy, ale musí se brát ohled na celkový rozvoj jedince. Pokud bychom se na trénink zaměřili konkrétněji, zjistíme, že je důležité zdůraznit několik hledisek:

1) Trénink je složitý a organizovaný proces. Zvládnutí složitých pohybů a jejich kombinací vyžaduje přístup, který dokáže kombinovat různé metody, formy a přístupy tréninku. Tyto specifické přístupy nelze volit náhodně, je potřeba je určitým způsobem plánovat, organizovat a řídit. Určitý prvek nahodilosti se vždy vyskytuje, ale měl by být redukován.

2) Trénink je dlouhodobý proces, ve kterém je rozvíjena specializovaná výkonnost sportovce. Dosáhnutí vysokého výkonu není otázkou týdne či měsíce, ale jedná se o proces, který začíná již v raném dětském věku a vrcholí u některých sportů třeba až po 30. roce věku závodníka. Trénink se s postupem věku adepta stává specifičtější a náročnější. Jedná se o postupné kladení „základních kamenů“, na které navazuje specifický trénink vedoucí až ke sportovnímu mistrovství.

3) Sportovní trénink je směřován k dosažení individuální i týmové výkonnosti v konkrétní sportovní disciplíně a jejímu projevu výkonem v soutěžích. Formování postavy, zdravotní a kondiční aspekty apod., jsou sekundární efekty z pohledu podstaty tréninku.

2.6.2.2. Psychika, osobnost, chování sportovce

U jedince neboli sportovce v tréninku nehrají roli pouze změny v osvojování pohybů či změny v orgánech, svalech nebo celkově v organismu, ale také se to týká psychiky. Jedná se o projev vnímání, chování, hodnocení a prožívání reality, což bychom mohli zařadit pod konkrétnější pojem – osobnost.

2.6.2.3. Zásady v přípravě mládeže

Osobnost trenéra a jeho povinnosti

Klíčovou postavou v tréninkovém procesu představuje trenér, který se pohybuje ve florbalovém prostředí, ať už se jedná o přípravu a trénování hráčů a s tím spojené nároky na jejich chování, komunikace s rodiči, rozhodčími či soupeři apod. Pro děti mladšího školního věku se trenér stává především jejich vzorem, a tak by jim měl jít hlavně příkladem, jelikož je to jeden z dospělých, se kterým tráví nemálo času a přispívá k vývoji jejich osobnosti. Hlavními charakteristickými vlastnostmi jsou určitě poctivost, upřímnost, zodpovědnost, respekt vůči dospělým, vrstevníkům, společnosti, ale také sobě samému, ke kterým by měli být hráči vedeni. Co se týče zodpovědnosti, nejedná se pouze

o zodpovědnost na hřišti, při utkání, ale ke všemu, co hráč dělá a s čím se v životě potká. Nesmějí zapomenout na to, že nereprezentují pouze svůj tým či oddíl, ale převážně florbal jako celek, proto jak už jsme uvedli, trenér by měl jít hráčům příkladem.

3.6.3 Vhodná sportovní aktivita pro děti mladšího školního věku

Evropská charta sportu (1994) nám dává komplexní a inspirativní pohled na sport. Sport není jen o fyzické aktivitě, ale také o rozvoji osobnosti, budování sociálních vztahů a dodržování etických principů. Sport tak hraje důležitou roli v našem individuálním i společenském životě.

Nejvhodnější aktivitou pro děti mladšího školního věku jsou pohybové hry, kde děti rozvíjejí své schopnosti a dovednosti (motorické a psychomotorické). Veškeré hry mohou děti provádět nejen při pobytu v mateřské škole, družině a v rámci vyučování, ale také během jiných aktivit a zájmových činnostech mimo školu.

Sportovní aktivita u dětí mladšího školního věku (6-10 let)

Děti v tomto období potřebují stále více pohybu, jelikož pro ně nastává nový zlom a to škola. Nemají najednou tolik volného času, jak byly dosud zvyklé, ale začínají jim povinnosti a to povinná školní docházka. Při vyučování musí děti sedět a soustředit se, což je pro ně ze začátku těžké, a tak po škole potřebují vybit svou energii. Proto se učitelé snaží o různé hry, zaměřující se na rozvoj spolupráce kolektivu a koordinace.

3.6.4 Sportovní aktivita jako prevence sociálně patologických jevů

Sportovní aktivita

Sportovní aktivita je velice důležitá, a to především u dětí, které se vyvíjejí. Bohužel v dnešní době se pohyb u dětí výrazně snižuje a vede k nadváze a později k obezitě. Pro jejich zdraví je důležitá rovnováha mezi energetickým výdejem a energetickým příjmem. Děti si hledají výmluvy, proč necvičit, a naopak vyhledávají většinou nezdravá jídla za pomoci svých rodičů. Dalším problémem je, že většinu svého volného času tráví doma u televize, počítače nebo na mobilu než venku se svými kamarády.

Věková kategorie 10-13 let je důležitá pro budování základů pro celoživotní vztah k pohybu. Sportovní aktivity zaměřené na rozvoj obratnosti, rychlosti, vytrvalosti a dynamiky hrají důležitou roli ve zdravém vývoji dětí a v jejich celkové kondici. Je důležité,

aby aktivity byly zábavné, pestré a odpovídaly individuálním potřebám a zájmům dětí.
(*Výživa dětí. Sportovní aktivity podle věku. [online]*)

Sociálně patologické jevy

Sociálně patologickými jevy se označuje chování jedince, který nedodrží či porušuje zákony, sociální normy a etické hodnoty. Tímto jednáním se škodí prostředí, ve kterém žijeme a zdraví jedinců, vedoucí k poruchám. Patří sem zejména závislost, vandalismus, kriminalita, záškoláctví, lhaní, týrání, prostituce, poruchy chování, násilí a šikanování, sexuální zneužívání dětí, syndrom týraného a zanedbávaného dítěte.

Hlavní příčinou je vliv prostředí (rodina a vrstevníci). Nefunkční rodina, ve které chybí citové vazby, špatná výchova a náročné životní situace. U vrstevníků se buď dítě nudí, nebo začíná pociťovat touhu po dobrodružství vedoucí k začlenění se do špatné party lidí, kouření, alkohol apod.

Prevence sociálně patologických jevů se dělí na primární, sekundární a terciální. Mezi primární patří zejména ovlivňování soužití a chování jedinců před vznikem jevů. Komunikace mezi rodičem a dítětem o problému, posilování sebevědomí, říci dětem co smějí a co naopak nesmějí, vytváření preventivního programu ve škole, nabídka kroužků, semináře apod. Do sekundárního oznámení rodičům a spolupráce mezi rodiči a učiteli, případně policií. Terciální prevence je zaměřená se na jedince a jeho léčení a podpory.

Sociální patologie, jak ji definuje Pavel Mühlpachr (2001, s. 7), představuje souhrn problematických společenských jevů, které se vymykají normám a standardům chování v dané společnosti. Jde o nezdravé, nenormální a obecně nežádoucí fenomény, které ohrožují zdravé fungování společnosti a vyvolávají negativní reakce. Zdůrazňuje, že sociální patologie není jen pouhým popisem deviantního chování, ale zahrnuje i hloubkové zkoumání příčin a podmínek, které k těmto jevům vedou. To otevírá cestu k pochopení komplexních mechanismů, které stojí za vznikem a šířením sociálních patologií v dané společnosti.

V dnešní době se vyskytují mnohem častěji, než tomu bylo dříve, jelikož děti a mládež nemají skoro žádnou úctu k učitelům ani rodičům. Přispívá k tomu hektická doba, kdy rodiče nemají na své děti tolik času (hodně práce), a tak děti nemají pořádnou výchovu. A tak se snaží školská zařízení předcházet sociálně patologickým jevům prevencí.

„Dobrá prevence musí předcházet všem typům sociálního selhání – kriminalitě, šíření drog, předčasným těhotenstvím, nákazám HIV virem atp.“ (Matoušek a Kroftová, 1998, s. 261)

Bendl (2015, s. 226) správně poukazuje na to, že problematika školní kázně a nevhodného chování žáků se v současnosti souhrnně označuje jako rizikové chování. Tento pojem zahrnuje širokou škálu problematických projevů, které se mohou ve školním prostředí vyskytnout, ať už se jedná o drobné prohřešky proti školnímu řádu, nebo o závažnější formy deviantního, delikventního, či dokonce kriminálního chování.

Rizikovému chování se školy snaží předejít díky sportovní aktivitě, kde děti mezi sebou komunikují, vytvářejí nové vztahy (kamarádství), rozvíjí své schopnosti a dovednosti, myšlení atd. Mezi tyto aktivity patří především různé kolektivní sporty, kde se vyskytuje více dětí všech věkových kategorií a utvářejí zde skupiny.

3.7 Florbal

Florbal patří mezi kolektivní sporty, který je velmi oblíbený nejen u dospělých, ale i dětí a čím dál se více rozvíjí jak v České republice, tak ve světě. Je to skromný sport po finanční stránce a bohatý díky jeho všeobecnému rozvoji motorických schopností, zapojení všech svalů v těle a uměleckému stylu hry.

Bohužel v naší zemi není tento sport tolik podporován velkými sponzory, a tak se florbal nedá uživit, jako např. ve Švédsku, Finsku nebo Švýcarsku. Ovšem díky jeho popularitě a propagaci, se s ním více setkáváme v televizi, a tak je zajímavý pro sponzory, kteří by díky finančním prostředkům mohli zvýšit hodnotu sportu.

Podstatnou roli sehrává souhra zápěstí a pohyb spodní ruky (Karczmarczyk, 2006, s. 27)

3.7.1 Historie florbalu ve světě a v ČR

Za kolébku tohoto sportu jsou považovány Švédsko a Finsko, kde se florbal v 70. letech nazýval innebandy (Švédsko) a salinandy (Finsko). Později se i touto cestou vydalo Švýcarsko, kde se florbal nazýval unihockey.

„International Floorball Federation (IFF) je organizace, která sdružuje země,

kde se hraje organizovaně florbal. Byla založena v roce 1986 ve švédské Huskvarně největšími predátory florbalu v Evropě – Švédskem, Finsku a Švýcarskem. Mezi členské země se postupně zařadilo v roce 1991 Dánsko a Norsko, v roce 1992 Maďarsko a v roce 1993 společně s Ruskem také Česko. Dnes má IFF již 32 členů.“ (Skružný a kolektiv, 2005, s. 14)

V České republice jsme se poprvé setkali v roce 1984 díky studentům z Finska, díky kterým si čeští studenti zahráli první zápas. V tom samém roce se odehrál první zápas mezi Československem a Finskem v budově ekonomické fakulty. Bohužel časem z materiálních důvodů florbal na šest let usnul, avšak naděje svítla v roce 1992. Díky bratrům Vaculíkům, kteří přivezli první mantinely z Maďarska, a tak se začaly v Česku hrát turnaje a tento sport tu zůstal dodnes. Velký mezinárodní turnaj u nás byl v roce 1993, kde startovalo 43 družstev z 5 zemí, který se nazýval, dnes už velmi populární, Czech open.

Oficiální první florbalová liga byla liga mužů, která proběhla v roce 1994. Dva roky předtím vznikla Česká florbalová unie (ČFbU), během roku zaregistrovala 40 oddílů a bezmála 700 hráčů, v jejímž čele stál Martin Vaculík. V roce 2005 evidovala ČFbU 30 000 registrovaných hráčů.

3.7.2 Pravidla florbalu

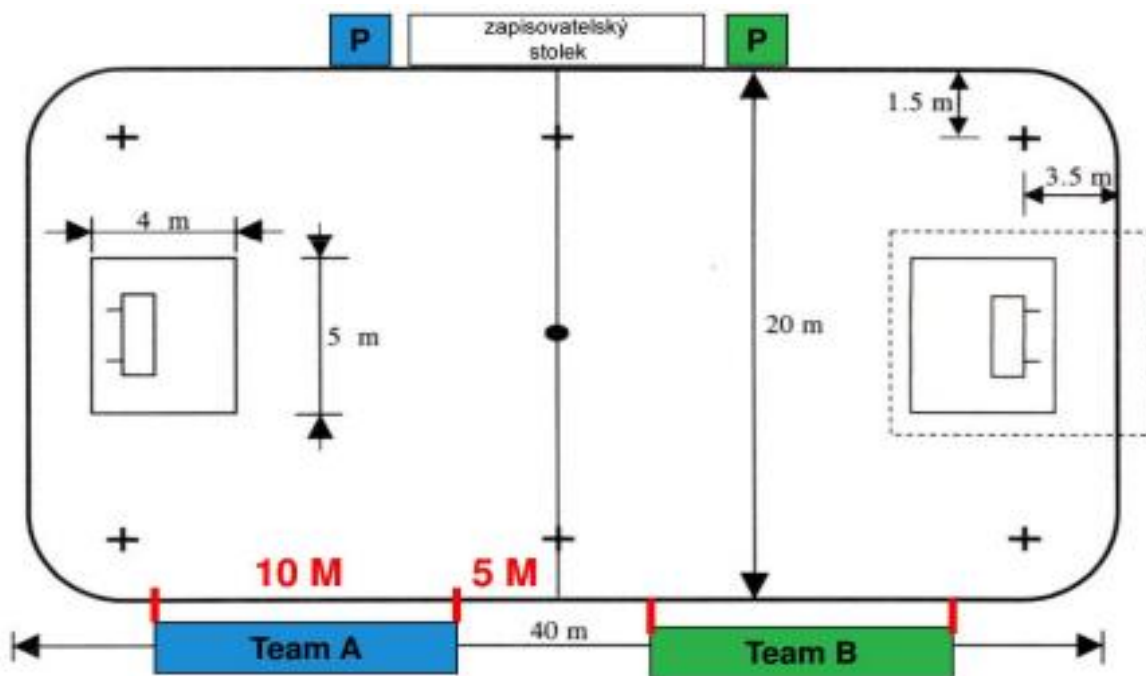
Podmínky hry

Hlavním cílem je dosažení více branek, než soupeř formou utkání dvou mužstev při dodržování pravidel. Hraje se na rovném a tvrdém povrchu v zakrytých halách.

Hrací plocha

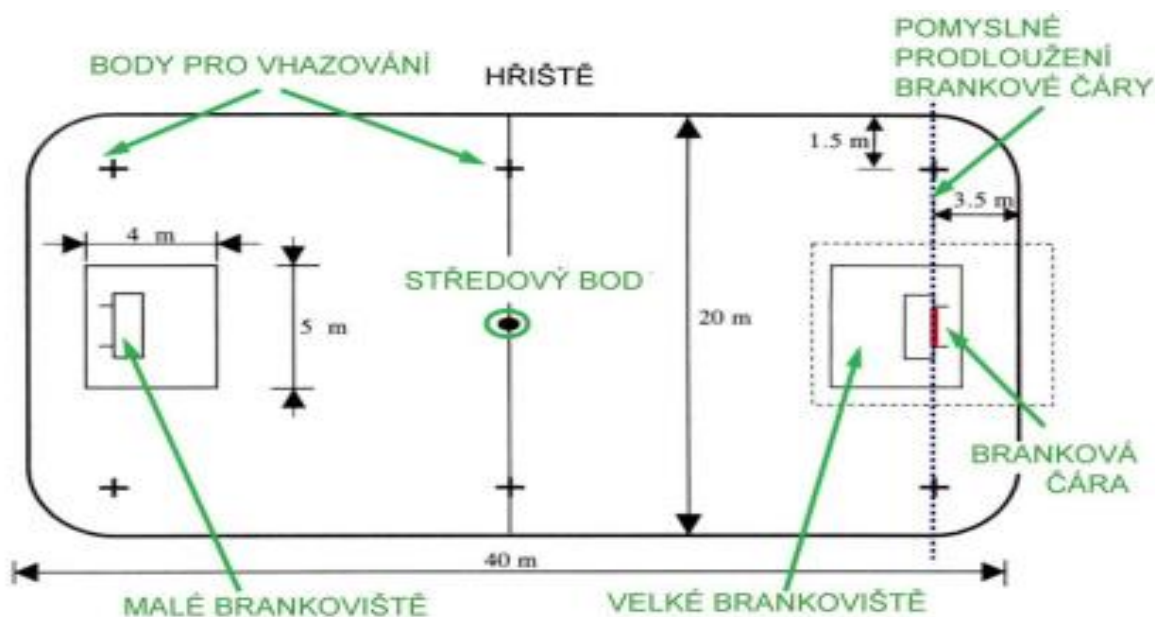
Florbal se hraje na hřišti o rozměrech 40 m x 20 m, které je ohraničené mantinely schválené IFF vysokými 50 cm. Hrací plocha je označena čarami, v níž se nachází středová čára, velké brankoviště, malé brankoviště a body pro vhazování.

Obrázek 1 - Hrací plocha s rozměry

Zdroj: www.florbalovytrenar.cz

Obrázek 5 – Popis hrací plochy

Zdroj: www.florbalovytrenar.cz

„Vždy před každým utkáním musí rozhodčí včas zkontrolovat hrací plochu a odstranit případné nedostatky. (ČFbU – Pravidla florbalu, edice 2006)“

Čas hry

Hrací čas je 3x20 minut se dvěma desetiminutovými přestávkami s tím, že po každé třetině si hráči vymění strany a lavice. Tento čas je čistý, což znamená, že po každém přerušení rozhodčího se časomíra stopne a následně zapnuta po uvedení míčku do hry. Tento hrací čas platí pro elitní soutěže, jiné nižší a mladší kategorie mají jiný čas, např. junioři 3 x 15 minut se dvěma pětiminutovými přestávkami. Pokud zápas skončí remízou, prodlužuje se 10 minut a poté následuje trestné střelení (Budíček, 2020, s. 12).

Účastníci hry

Během utkání na každé straně může být maximálně 6 hráčů, v poli 5 hráčů a brankář v předepsané výstroji, celkem 20 hráčů na soupisce. Každý tým má svého kapitána, který je v zápisu o utkání označen a pouze on smí komunikovat s rozhodčími. Stejně jako brankář, který nesmí opustit velké brankoviště, jinak je považován za hráče v poli. Celý zápas je řízen a kontrolován dvěma rozhodčími.

Výstroj

Každý hráč musí být oblečen v dresu s číslem, který se skládá z trika, štulpen, trenýrek a na nohou má obuv. Brankář má na sobě triko, dlouhé kalhoty a na obličeji má nasazenou masku. Rozhodčí je oblečen stejně jako hráč v poli, ale liší se barevnou kombinací dresu. Výstroj kontrolují rozhodčí před a během utkání.

Standardní situace

Ke standardním situacím ve florbalu patří rozehrání, vhadzování, trestné střílení a volný úder dle příčiny po přerušení hry.

Tresty

Pro tresty platí obecná pravidla. Pokud je spáchán přestupek, hráč si odsedí svůj trest na trestné lavici podle určitého přestupku. Pokud spáchá trest brankář, kapitán vybere jednoho hráče, který ho odsedí za něj.

„Dělení trestů:

- *dvouminutový*
- *pětiminutový*
- *osobní*
- *desetiminutový osobní*
- *vyločení do konce utkání*
- *vyločení spojené s trestním střílením.*“

(Pravidla florbalu. Sportuj.com [online])

Branky

Branka je uznaná pouze tehdy, je-li střelena správným způsobem. Branky se dělí na správně vstřelenou a nesprávně střelenou branku. Po správně střelené brance se vhadzování provádí na středovém bodě.

Struktura soutěží řízených ČF

Soutěže českého florbalu se dělí na celostátní soutěže a regionální soutěže.

Tabulka 4 - Soutěže českého florbalu

Celostátní soutěže	Regionální soutěže
Tipsport Superliga	Český florbal Praha a Středočeský kraj
Extraliga žen	Český florbal Královéhradecký a Pardubický kraj
1. liga mužů	Český florbal Ústecký a Liberecký kraj
Národní liga – skupina východ	Český florbal Karlovarský a Plzeňský kraj
Národní liga – skupina západ	Český florbal Vysočina a Jihočeský kraj
1. liga žen	Český florbal Olomoucký a Moravskoslezský kraj
Divize	
KB liga juniorů skupina C	
KB liga juniorů skupina D	
KB liga juniorů skupina E	
KB liga juniorů skupina F	
1. liga juniorek	
1. liga dorostenců	
1. liga dorostenek	
liga veteránů	

Zdroj: <https://www.ceskyflorbal.cz/souteze>

Všechny uvedené regionální soutěže se dále dělí na muže, juniory, dorostence, starší žáky, mladší žáky, elévy, přípravku, ženy, juniorky, dorostenky, starší žákyně, mladší žákyně, elévky a některé ještě na mini žákyně. Všechny tyto kategorie se ještě dělí na ligy a soutěže podle počtu týmů.

V ligových soutěžích se oddíly dělí podle věku, ovšem hráči také mohou nastoupit v utkání ve vyšší věkové kategorii nebo v nižší věkové kategorii. Naopak v pohárové soutěži mohou hrát družstva složená z mužů a juniorů nebo z žen a juniorek.

Celostátní soutěže, které se řídí z Brna, pořádají nejvyšší soutěže mužů, žen, dorostenců, juniorů a juniorek, kdežto nižší a mládežnické soutěže řídí regionální unie. Český florbal je rozdělen do sedmi partnerských krajů, díky kterým nemusí družstva tolik cestovat, a tak jsou pro ně soutěže levnější.

3.7.3 Florbal z hlediska výchovy mládeže

Florbal je jeden z několika kolektivních sportů, který se podílí jak na vývoji, tak především na výchově dětí a mládeže. Vede je k pohybu, komunikaci mezi sebou, ale hlavně k tomu, aby dodržovali určitá pravidla daná společností.

3.8 Sportovní aktivity v ZŠ a MŠ U Školské zahrady

V ZŠ a MŠ U Školské zahrady je velká nabídka sportovních aktivit pro žáky, kteří školu navštěvují. Samotná škola má k hodině tělesné výchovy k dispozici tělocvičnu nacházející se přímo v budově školy, která je malých rozměrů a využívá se především v zimních obdobích. V této tělocvičně není možné provádět všechny sporty, jež by učitelé rádi využili v hodině. Avšak škola nevlastní pouze tělocvičnu, ale také školní hřiště prošlé rekonstrukcí o rozměrech 40x20 m, využívané pro více sportů v hodině TV. Zároveň i pro volnočasové aktivity dětí po skončení vyučování nebo děti školní družiny pro venkovní činnosti. Dalším prostorem, využívaným žáky ZŠ je TJ SOKOL KOBYLISY, nacházející se nedaleko školy, se kterým škola uzavřela smlouvu o pronájmu.

Hodinu tělesné výchovy vedou učitelé na 1. stupni, kteří jsou zároveň třídními učiteli a s dětmi hrají především hry zaměřené na koordinaci a spolupráci mezi sebou. Mezi sportovní aktivity pro žáky mladšího školního věku můžeme zařadit např. vybíjenou, přehazovanou, fotbal, florbal, plavání a jiné. Žáci staršího školního věku neboli děti na druhém stupni ZŠ jsou vedeni učiteli tělesné výchovy, hrají v hodinách také florbal a fotbal, ale na rozdíl od jejich mladších spolužáků volejbal, basketbal, házenou, softbal, fitness, posilování, běh, gymnastiku, minifotbal apod.

Společné aktivity pro 1. a 2. stupeň jsou hlavně nástup při začátku vyučování,

následován rozcvičkou a na konci hodiny protažením a rozchodem.

3.8.1 Florbal v ZŠ s MŠ U Školské zahrady

Florbal na základní škole je velice populární a v hodinách se často vyučuje, jelikož se žáci každoročně zúčastňují turnajů. Jezdí na ně jak chlapci, tak i dívky prvního a druhého stupně. Ve větších případech jsou děti úspěšné a školu reprezentují na stupních vítězů. Škola se pyšní mnoha poháry vystavené přímo na chodbě tělesné výchovy spolu s fotkami žáků. Děti florbal nesmírně baví, protože je to velmi rozšířený sport, a tak je v hodinách velmi žádaný. Většina žáků hraje tento sport závodně, v různých týmech, oddílech a věkových kategoriích, někteří jen tak pro radost za účelem dobře stráveného volného času.

Mladší žáci navštěvují v odpoledních hodinách Sokol v Kobylisích, který se nachází pár kroků od základní školy, zde trénuje tým FbK Kobylisy, za něž děti hrají.

3.8.2 Parametry hrací plochy (materiál povrchu, velikost plochy, tribuny, prostory za mantinelem, bezpečnost)

Hrací plocha, nacházející se v tělocvičně základní školy o rozměrech 25x10 m je příliš malá pro hraní florbalu, proto se florbal vyučuje v zimních obdobích spíše v nedalekém Sokole. Tam je hrací plocha dvakrát tak větší, a v letních obdobích na novém venkovním hřišti u školy. To samé se dá říci o povrchu, jelikož je z palubek, tudíž pro tento sport není příliš vhodný. Naopak rekonstruované školní hřiště s umělým povrchem (PVC se sportovním povrchem) je pro daný sport ideální, kde jsou na rozdíl od tělocvičny namalovány i čáry pro různé sporty. Co se týče vybavení, jako jsou například mantinely, takové škola nemá a ani ho do tělocvičny pořizovat nebude, jelikož by se nevyužily. Tribuny zde nepřicházejí v úvahu, nebyly by využívány, stejně tak ani prostor na ně by se nenašel. Z pohledu bezpečnosti to není přímo ideální prostor pro tento sport, topení je sice chráněno mřížemi, ale na jedné straně se nacházejí žebřiny, které jsou pro děti spíše nebezpečné, pokud by zakoply nebo běh neubrdily.

Po zvážení všech pro i proti, se dá říci, že florbal v hodině tělesné výchovy se zde může hrát, nebo spíše trénovat, a to zejména žáci prvního stupně, kteří se tento sport učí a nepotřebují tolik prostoru. Naopak starší žáci, jsou v tomto sportu zbláhli a hrají ho závodně.

Ti potřebují daleko více prostoru, a proto po celkovém zhodnocení není tato tělocvična pro florbal ideální. A tak se florbalové turnaje ať už pořádané mezi školami navzájem nebo na konci roku mezi samotnými třídami konají v Sokole, kde je prostor a vybavení mnohem lepší, na rozdíl od tělocvičny tribuny a prostor pro mantinely.

4 Praktická část

4.1 Výzkumné otázky

1. Co může motivovat děti a jejich rodiče k zájmu o otevření kroužku florbalu ve školní družině?
2. Z jakých zdrojů a v jaké míře mohou být děti o florbalu informovány?
3. Liší se u žáků v závislosti na věku dovednosti a intenzita v pohybových aktivitách?
4. Do jaké míry budou děti disponovat florbalovým vybavením, když část tohoto vybavení je shodná s vybavením k jiným sportovním aktivitám?
5. Přispěje otevření florbalového kroužku ve školní družině k tomu, aby děti družinu navštěvovaly rády?

4.2 Metody a postup práce

Dotazníková:

Pro výzkum práce bylo vybráno celkem osm tříd základní školy, ze kterých většina navštěvuje po dopoledním vyučování školní družinu.

K výsledům jsem došla díky dotazníkům, které jsem rozdala dětem v každém oddělení školní družiny s tím, aby je se souhlasem a pomocí rodičů vyplnili a poté je přinesly zpět. Získané informace prostřednictvím dotazníkové metody jsem mohla zpracovat cíl práce, tedy zda by děti a jejich rodiče měli zájem nejen o rozšíření kroužků v naší družině, ale především o volnočasovou aktivitu, která by je bavila a naplnila jejich potřeby.

Postup práce:

- 1) stanovení konkrétních cílů a postup k dosažení,
- 2) rozeslání dotazníků dětem a jejich rodičům,
- 3) zjištění specifíků prostřednictvím vrácených dotazníků,
- 4) vyhodnocení výsledků.

5 Výzkumná část

5.1 Použitý výzkumný soubor

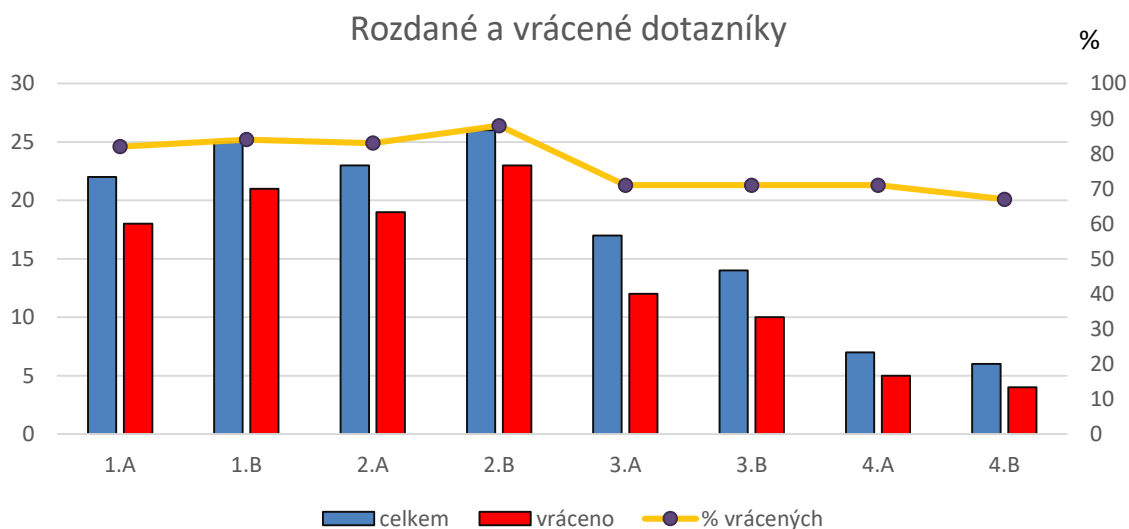
Výzkumným souborem byli žáci prvního stupně základní školy, kteří navštěvují odpolední družinu. Jednalo se o ročníky 1.-4. třídy, přičemž má každý jednotlivý ročník dvě třídy, tudíž se celkem jednalo o osm tříd, skládající se z děvčat i chlapců. Věk žáků se pohyboval mezi 7.–10. rokem.

5.2 Popis daného výzkumu

Pro zjištění zájmu o otevření kroužku jsem vypracovala dotazníky a papír s veškerými informacemi o mě a mé práci, které jsem následně rozdala v každém oddělení žákům s tím, aby ho doma vyplnili s rodiči a přinesli ho zpátky. Celkem jsem rozdala 140 dotazníků. Následně jsem dotazníky vypracovala, abych zjistila potřebné informace.

5.3 Výsledky výzkumu

Výsledky všech dotazníků jsou vypracovány v následujících grafech a tabulkách.

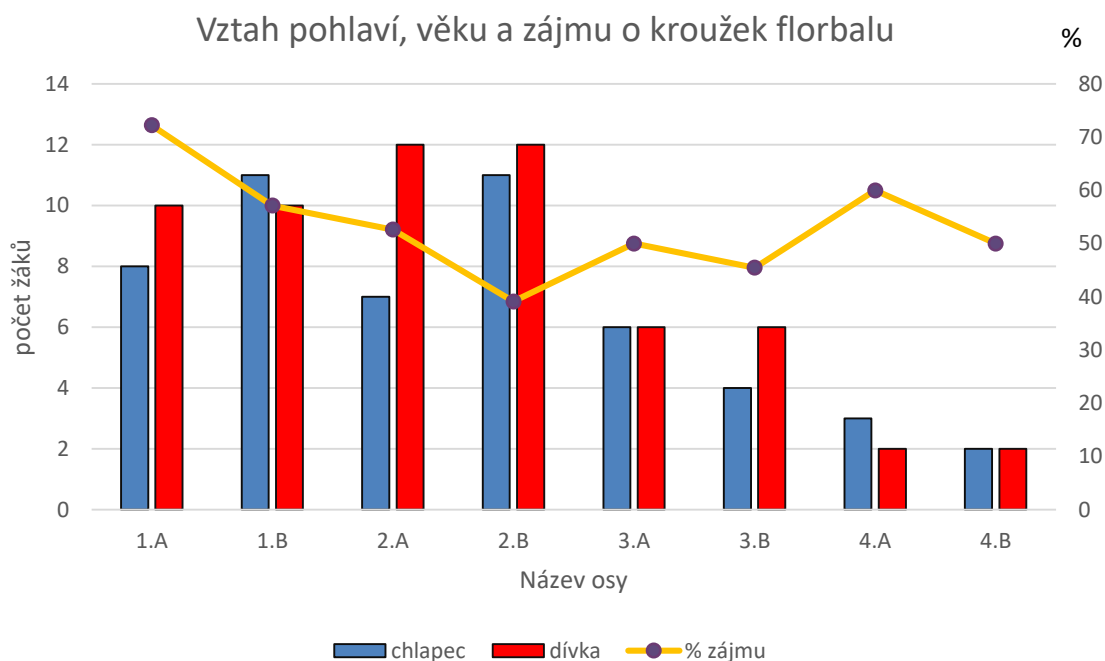
Graf 1 - rozdané a vrácené dotazníky

Zdroj: vlastní tvorba

Graf 1 znázorňuje množství rozdaných a vrácených dotazníků v jednotlivých třídách. Ze všech ročníků bylo více jako 70 % vrácených dotazníků. Získaná data o množství rozdaných a vrácených dotazníků v jednotlivých třídách poskytují informace o několika

aspektech výzkumu:

- **zájem žáků:** vyšší procento vrácených dotazníků naznačuje, že žáci měli o téma dotazníku zájem a byli ochotni se do výzkumu zapojit,
- **kvalita dotazníku:** srozumitelnost a délka dotazníku pravděpodobně přispěly k vyšší návratnosti,
- **motivace k vyplnění:** pokud byla žákům nabídnuta nějaká motivace (např. malá odměna, účast v soutěži), mohlo to také ovlivnit jejich ochotu vyplnit dotazník,
- **organizace sběru dat:** efektivní organizace sběru dat (např. jasná instrukce, dostatek času na vyplnění) přispěla k vyšší návratnosti.

Graf 2 - Vztah pohlaví, věku a zájmu o kroužek florbalu

Zdroj: vlastní tvorba

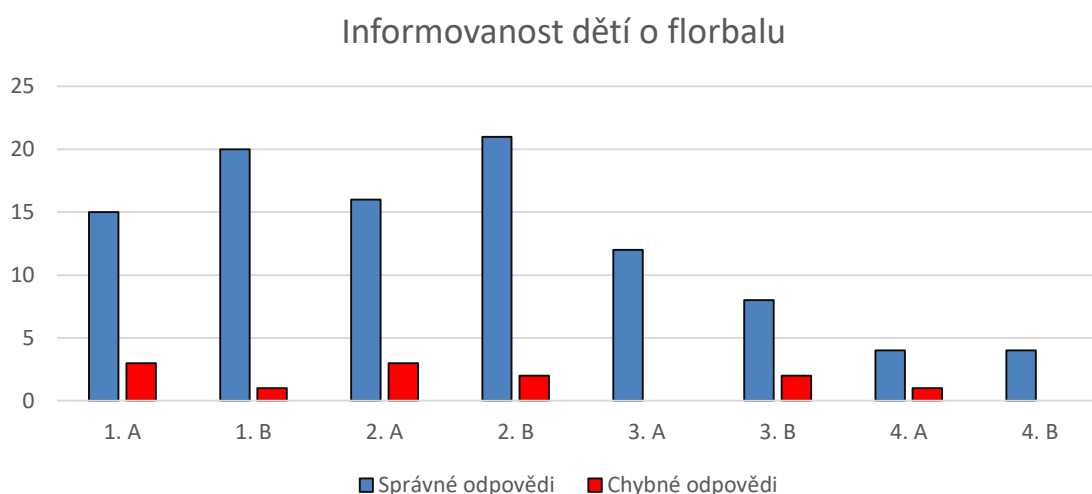
Ve druhém grafu vidíme zájem o kroužek florbalu v závislosti na pohlaví a ročníku. Překvapující bylo, že větší zájem o kroužek projevily spíše dívky před chlapci. Tradičně bývá florbal spjat spíše s chlapci, avšak zjištění, že větší zájem projevily dívky, může v budoucnu otevřít prostor pro další výzkum.

Důvody vyššího zájmu dívek:

- **změna společenských rolí:** dívky mají dnes větší možnost se věnovat sportům, které byly dříve považovány za typicky mužské,
- **atraktivita sportu:** florbal je dynamický, zábavný a přátelský sport, který může oslovit dívky stejně jako chlapce,
- **vliv médií a role modelů:** v médiích se stále častěji objevují úspěšné florbalistky, které mohou být pro dívky inspirací,
- **školní programy a iniciativy:** některé školy aktivně podporují zapojení dívek do sportovních aktivit a florbalu.

Faktory ovlivňující zájem:

- **věk:** zájem o florbal se může lišit v jednotlivých ročnících,
- **osobnost:** některé děti jsou přirozeně sportovně založené, zatímco jiné preferují jiné aktivity,
- **rodinná podpora:** podpora rodičů může mít významný vliv na rozhodnutí dítěte, zda se bude věnovat florbalu,
- **dostupnost tréninků:** pokud jsou tréninky florbalu dobře dostupné a nabízejí přátelskou atmosféru, může to zvýšit zájem dětí.

Graf 3 - Informovanost dětí o florbalu

Zdroj: vlastní tvorba

Graf 3 znázorňuje znalosti dotazovaných žáků o florbalu. Díky rodičům a médiím jsou v dnešní době děti dostatečně informovány o sportu, který je v České republice celkem

rozšířený. Je pravda, že díky rostoucí popularitě florbalu v České republice a vlivu rodičů a médií mají dnešní děti mnohem větší povědomí o tomto sportu než dříve.

Faktory ovlivňující znalosti žáků o florbale:

Rodinný vliv:

- **aktivní hráči v rodině:** pokud má dítě v rodině někoho, kdo florbal aktivně hraje, má větší možnost se s tímto sportem seznámit již od útlého věku,
- **zájem rodičů:** rodiče, kteří se zajímají o sport, často své děti přivedou k florbalu a poskytnou jim potřebné informace.

Média:

- **televize:** přenosy florbalových zápasů, zejména těch nejvýznamnějších, přispívají k popularizaci sportu,
- **internet:** děti se mohou o florbalu dozvědět prostřednictvím různých webových stránek, sociálních sítí a videí na platformách jako např. YouTube.
- **škola:** školní hodiny tělesné výchovy mohou představit žákům florbal a vzbudit jejich zájem.

Rozšířenost sportu:

- **dostupnost tréninků:** čím více je v dané oblasti dostupných florbalových tréninků, tím větší je šance, že se děti s tímto sportem setkají.
- **popularita mezi vrstevníky:** pokud mají děti ve svém okolí kamarády, kteří hrají florbal, je pravděpodobnější, že se k nim připojí.

Znalosti žáků o florbale:

- **základní pravidla:** většina dětí zná základní pravidla hry, jako je počet hráčů na hřišti, cíl hry nebo používané vybavení,
- **hráči a týmy:** děti často znají známé hráče a týmy, zejména z české extraligy,
- **technika:** některé děti mohou mít základní znalosti o jednotlivých technikách, jako je střelba, přihrávka nebo dribling.
- **historie:** méně dětí má hlubší znalosti o historii florbalu a jeho vývoji.

Při záznamu o intenzitě a dovednostech jsem se zaměřila na přeběhnutí z jedné strany tělocvičny na druhou a na správný dribling mezi pěti kužely. Na přeběhnutí dvaceti metrů byl stanovený čas 30 vteřin. Dle mého uvážení jsou to u florbalu nejvíce důležité a trénované situace při trénincích profesionálního sportu.

Intenzita: přebíhání tělocvičny je jednoduchá, ale velmi efektivní pohybová aktivita. Děti velmi bavila a zároveň jsem vyzorovala, že se díky tomu rozvíjí jejich – rychlost, vytrvalost, koordinace a soutěživý duch.

Cílem výzkumu bylo, aby děti co nejrychleji přeběhly tělocvičnu za daný čas. Každý měl dva pokusy, čas byl měřen u každého zvlášť a následně rozdělen podle třídy.

Ve výzkumu mi šlo především i o podporu dětí a to pomocí **motivace, soutěží a ocenění**. Zaměřila jsem se na **rychlost**, která se zlepšuje opakováním, dále na **techniku** jako je správné držení těla. Také mě zajímala **soutěživost** dětí, konkrétně jak reagují na výhru a prohru a stejně tak jejich **spolupráce**.

Výsledek záznamu (počet dětí, které ve stanoveném čase splnily úkol):

- 1. třída – 3/6,
- 2. třída – 3/6,
- 3. třída – 5/6,
- 4. třída – 6/6.

Došla jsem i k dalšímu závěru a to, že tato **aktivita je vhodná pro všechny věkové kategorie** a dá se snadno přizpůsobit různým podmínkám.

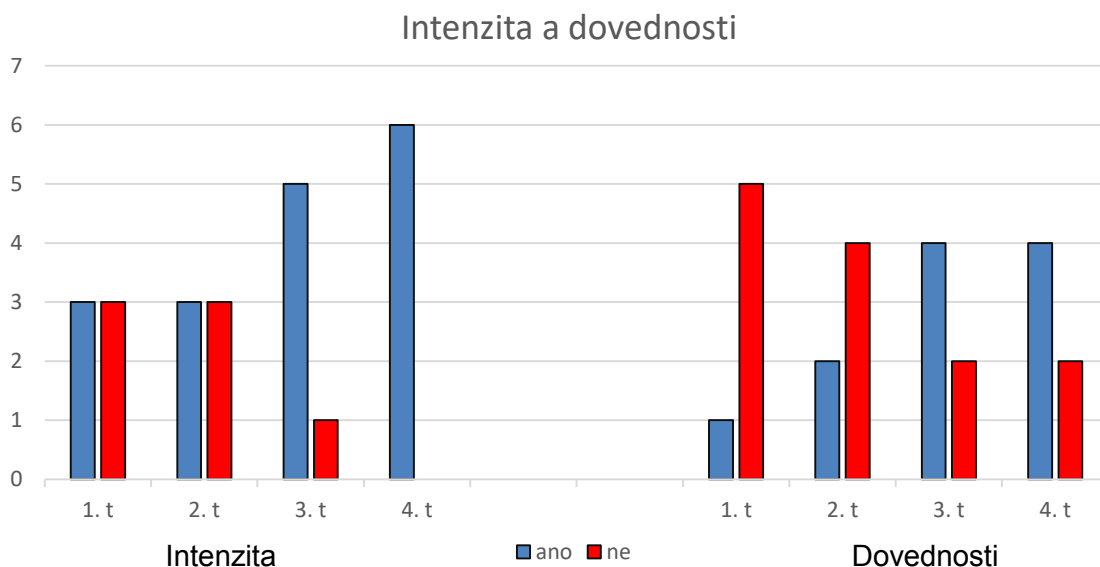
Dovednosti: Driblink mezi kužely je skvělé cvičení pro rozvoj koordinace, obratnosti a ovládnutí hokejky. Provádět ho s mladšími hokejisty je velmi přínosné. Před výzkumem jsem si stanovila definici správného driblinku, například stabilní držení a plynulé pohyby hokejky, pohyb očima a udržování rovnováhy.

Hodnocení probíhalo na základě definovaných kritérií, kdy jsem použila stupnici od 1 do 5, kde 1 znamená nejhorší výkon a 5 nejlepší. Po provedení cvičení jsem poskytla dětem individuální zpětnou vazbu na to, co dělaly dobře a v čem by se naopak mohly zlepšit. Výsledek výzkumu jsem znázornila do grafu (viz graf č. 4.).

Došla jsem k závěru, že je důležité děti hodnotit a to kvůli **motivaci** – děti rády vidí svůj pokrok, **cílené práci** – díky hodnocení zjišťují, na co se mohou při dalším tréninku zaměřit, **zpětné vazbě** – děti se dozvědí, co dělají dobře a co by mohly zlepšit.

Výsledek záznamu (počet dětí, které ve stanoveném čase splnily úkol):

- 1. třída – 1/6,
- 2. třída – 2/6,
- 3. třída – 4/6,
- 4. třída – 4/6.

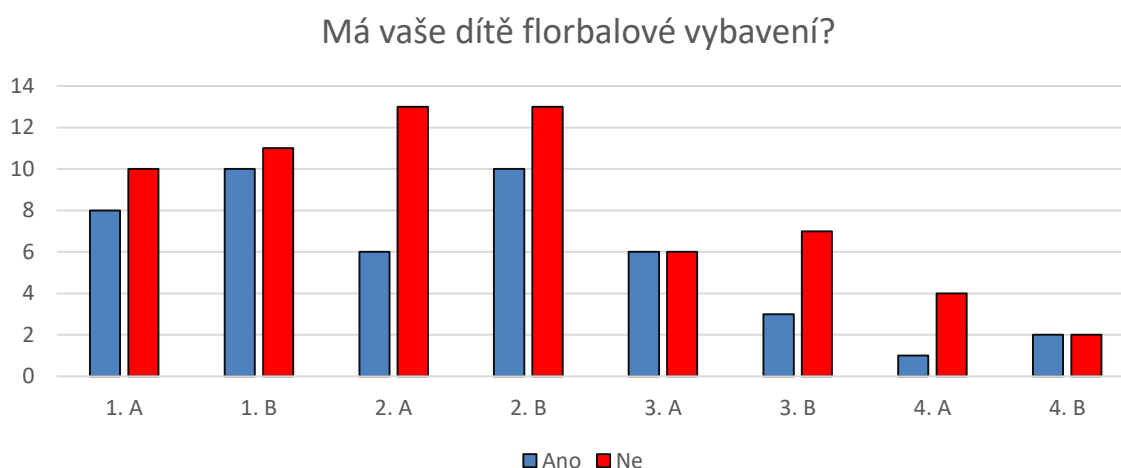
Graf 4 - Intenzita a dovednosti

Zdroj: vlastní tvorba

Dle očekávání byly největší dovednosti a intenzita u strašících dětí, respektive u žáků 3. a 4. ročníku. Zjištění, že starší žáci (3. a 4. ročník) vykazují vyšší úroveň dovedností a intenzitu při činnostech, je v souladu s obecnými vývojovými trendy.

- **diferenciace výuky:** je důležité přizpůsobit náročnost úkolů a aktivit věku a individuálním schopnostem žáků,
- **podpora mladších žáků:** mladší děti potřebují více povzbuzení a individuální péče. Je důležité vytvářet prostředí, ve kterém se budou cítit bezpečně a budou mít možnost se zlepšovat,

- **motivující prostředí:** pro všechny žáky je důležité vytvářet prostředí, které je bude motivovat k dalšímu rozvoji. To může zahrnovat například srovnávání vlastních výsledků, stanovování cílů nebo týmovou spolupráci,
- **spolupráce s rodiči:** je důležité spolupracovat s rodiči a informovat je o pokrocích jejich dětí. Společně se můžou vytvářet optimální podmínky pro rozvoj dítěte.

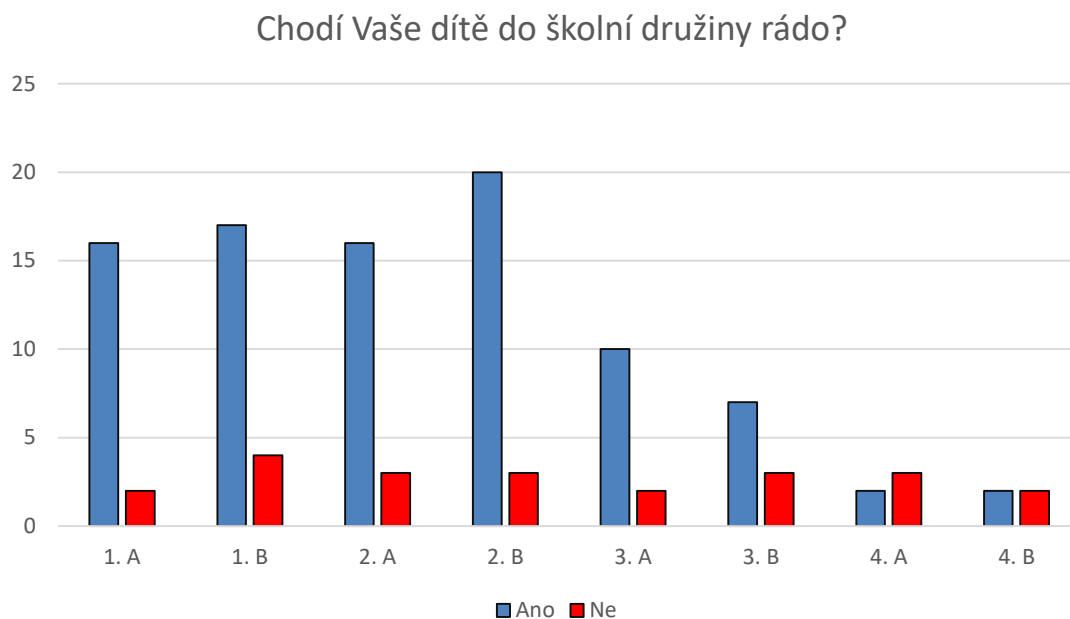

Graf 5 - Má vaše dítě florbalové vybavení?

Zdroj: vlastní tvorba

Graf 5 znázorňuje porovnání úrovně sportovního vybavení u dětí věnujících se florbalu závodně oproti dětem, které florbal závodně nehrají. Rozdíly ve sportovním vybavení mezi závodními a nezávodními florbalisty mohou mít významný vliv na jejich výkonnost, bezpečnost a celkový zážitek ze hry.

Očekává se, že závodní hráči budou mít obecně lepší vybavení než nezávodní hráči. Nicméně je důležité si uvědomit, že existují i výjimky a že kvalita vybavení není jediným faktorem ovlivňujícím výkonnost hráče.

Graf 6 - Chodí děti do družiny rády?

Zdroj: vlastní tvorba

Graf 6 ukazuje oblibu času stráveného ve družině u jednotlivých ročníků. Děti zde mají mnoho kamarádů a společných aktivit.

- obliba družiny se bude lišit u jednotlivých ročníků v závislosti na věku žáků, jejich zájmech a sociálních dovednostech,
- nabídka různorodých a atraktivních aktivit bude mít pozitivní vliv na oblíbenost družiny,
- pozitivní vztah žáků k vychovatelům bude významným faktorem ovlivňujícím jejich motivaci navštěvovat družinu.

6 Diskuze

Ve své bakalářské práci jsem se zaměřila především na zájem rodičů a jejich dětí o otevření nového kroužku, který v družině nabízíme.

Výzkum jsem provedla pomocí dotazníkového šetření. Žákům jsem rozdala dotazníky, které jejich rodiče vyplnili a následně vrátili zpět vyplněné. Díky tomu jsem získala potřebné informace. Dotazníky jsem vypracovala tak, aby otázky byly definovány konkrétně, jasně, stručně a srozumitelně. Celkem jsem se dotazovala na 5 otázek, přičemž tazatel odpovídal zakroužkováním zvolené odpovědi.

Pozitivní bylo, že děti, které navštěvují družinu, mě dobře znají, stejně jako jejich rodiče, proto se mi vrátilo relativně vysoké procento dotazníků. Procentuálně nejvíce dotazníků vrátili rodiče dětí navštěvujících třídu 2.B. To pravděpodobně souvisí s tím, že děti z této třídy odchází po skončení školní výuky přímo ke mně do třídy v družině, což se mohlo odrazit ve vysoké návratnosti vyplněných dotazníků.

Hlavním cílem dotazníkového šetření bylo zjistit zájem rodičů a žáků o otevření nového florbalového kroužku ve školní družině. Výsledky ukázaly, že celkově je zájem o florbalový kroužek poměrně vysoký. Největší zájem projeví rodiče žáků prvních ročníků, zejména třídy 1.A, kde kladně odpovědělo 70 % dotazovaných. Tento zájem může souviset s přirozenou pohybovou aktivitou mladších dětí a jejich otevřeností novým sportům.

Zajímavé je srovnání výsledků mezi jednotlivými třídami. Zatímco v některých třídách projevila zájem více než polovina rodičů, v jiných byl zájem o něco nižší. To může být způsobeno různými faktory, jako jsou například již existující sportovní aktivity dětí nebo zájem rodičů o jiné druhy sportu.

V případě otázky na informovanost o florbalu, kdy se jedná o sport, který je častou sportovní aktivitou realizovanou o hodinách tělocviku jsme mohli předpokládat relativně vysoké zastoupení dotazníků, z nichž bude vycházet dobrá informovanost. Tento předpoklad výsledky potvrzují. V žádné ze sledovaných tříd nepřesahuje počet chybně vyplněných dotazníků ty vyplněné bez chyby. Jako chybně vyplněný dotazník byl označen takový, který ze sady otázek obsahoval, byť jednu chybně zakroužkovanou. Za správně vyplněný dotazník byl tedy označen ten, který obsahoval pouze správné odpovědi.

Škála činností, jež vychovatelky s dětmi v družině vykonávají, je poměrně široká. Jedná se především o celou řadu tvůrčích aktivit, od kreslení, pracovních činností zahrnující především manuální výrobu předmětů až po hru na hudební nástroje a zpěv. Nicméně sportovní aktivity byly, kromě procházek a pobytu na zahradě, doposud opomíjeny, což vedlo k řadě dotazů ze strany rodičů, zda se v této věci nechystá změna. Vzhledem k tomu, že v souvislosti s florballem se často hovoří o sportu velmi dostupném s ohledem na v porovnání s jinými sporty nižší finanční nároky, je taková sportovní činnost ideální do školního prostředí. Rovněž se jedná o činnost, která vyžaduje koordinaci různých pohybů a v neposlední řadě rovněž potřebu skloubit fyzickou aktivitu s technickou dovedností. Z tohoto důvodu je florbal vhodný pro testování intenzity a dovedností pohybových aktivit.

Z Grafu č. 4 je patrný nárůst intenzity pohybové aktivity s narůstajícím věkem. Nejvyšší intenzity v během pohybové aktivity dosáhli žáci 4. ročníku, oproti tomu u žáků 1. a 2. ročníku nebyl v intenzitě pozorován rozdíl. V případě žáků 3. ročníku byla intenzita pohybových aktivit zjištěna vyšší než u žáků 1. a 2. ročníku, avšak nižší než u žáků 4. ročníku.

Třetí a šestá otázka byla zaměřena konkrétně na dané téma, týkající se sportu, děti by spíše preferovaly jiný kolektivní sport než florbal, ale i tak byl o florbal v družině zájem. Žáci by do družiny chodili raději, kroužek by uvítali spíše na venkovním hřišti 2x týdně. Mimoškolně, respektive ve svém volném čase se florbalu většina nevěnuje, jen pár dětí hraje florbal závodně za nějaký tým, s tím souvisí i florbalové vybavení u žáků. Ovšem překvapivé bylo, že rodiče jsou schopni svým dětem vybavení do družiny pořídit, aby se kroužku mohli naplno věnovat.

6.1 Shrnutí výsledků výzkumu

V diskuzi práce bych ráda shrnula výsledky výzkumu, tedy dotazníkového šetření a odpověděla na výzkumné otázky, které jsem si stanovila v úvodu předložené práce.

Cílem práce bylo pomocí dotazníků zmapovat **zájem dětí a rodičů** o otevření **kroužku florbalu** ve školní družině na základní škole, na které pracuji jako vychovatelka.

Pro dosažení cíle jsem provedla dotazníkový průzkum mezi rodiči dětí navštěvujících školní družinu. Celkem jsem rozdala rodičům 3 dotazníky, kdy každý z nich obsahoval sadu otázek. Také jsem vypracovala 1 záznam o intenzitě a dovednostech na základě pozorování realizovaného ve školní tělocvičně. Celkem jsem oslovila 140 rodičů a získala, tedy zpět se vrátilo, 112 vyplněných dotazníků. Na základě analýzy dotazníkových odpovědí budu v diskuzi odpovídat na uvedené výzkumné otázky.

1. Co může motivovat děti a jejich rodiče k zájmu o otevření kroužku florbalu ve školní družině?

Otevření kroužku florbalu ve školní družině může být skvělým způsobem, jak motivovat děti k pohybu, zábavě a sociální interakci. Zájem o kroužek může být motivován řadou faktorů jak ze strany dětí, tak ze strany rodičů. Kroužek florbalu přinese dětem mnoho benefitů a zároveň jim může pomoci najít si nové kamarády a rozvíjet svůj talent.

Florbal je zábavná a dynamická hra, která nabízí řadu benefitů jak pro děti, tak pro rodiče. Otevření kroužku florbalu ve školní družině tak může být skvělým způsobem, jak motivovat děti k pohybu, zábavě a rovněž sociální interakci.

Děti si užijí aktivní hru a zároveň si zlepší fyzickou kondici. Florbal je kolektivní sport, který podporuje navazování přátelství a učí spolupráci v týmu. Děti si během florbalu rozvíjejí koordinaci pohybů, rychlost, obratnost a také strategické myšlení. Úspěchy ve hře a zlepšování dovedností posilují sebevědomí a motivují k dalšímu sportování. Navíc se děti seznámí s potenciálními kamarády, kteří sdílí zájem o florbal.

Rodiče ocení především to, že se jejich děti aktivně hýbou a rozvíjejí fyzické dovednosti. Florbal je tedy aktivita, která baví, rozvíjí různé dovednosti a zároveň je dostupný všem dětem bez ohledu na fyzické předpoklady. Florbal pomáhá předcházet

dětské obezitě a učí děti respektu k pravidlům a k soupeřům. Také je učí odolnosti, disciplíně a fair play, což jim bude prospěšné i v jiných oblastech života.

Kromě výše uvedených benefitů je florbal relativně levný sport s minimálními nároky na vybavení. V Česku je florbal populární, takže děti budou mít možnost sledovat vzory a motivovat se k lepším výkonům. Škola může kroužek podpořit poskytnutím prostor a vybavení.

2. Z jakých zdrojů a v jaké míře mohou být děti o florbalu informovány?

Děti mohou být o florbalu informovány z různých zdrojů a v různé míře. Jedním z nejběžnějších zdrojů informací o florbalu jsou školní aktivity, jako jsou hodiny tělocviku nebo sportovní kroužky. Dále mohou být děti informovány prostřednictvím různých sportovních akcí, turnajů a exhibic, které mohou navštěvovat s rodinou nebo kamarády.

Dalším důležitým zdrojem informací jsou média, včetně televize, tištěných médií, které zprostředkovávají zprávy o sportovních událostech a aktivitách. Děti mohou získávat informace o florbalu také prostřednictvím internetu, kde mají přístup k videím, článkům, sociálním sítím a dalším zdrojům informací.

Rodinné prostředí také hraje důležitou roli při informování dětí. Rodiče mohou být aktivními sportovci či podporovateli sportovních aktivit a mohou své děti motivovat k účasti ve florbalových týmech nebo k účasti na florbalových událostech.

Celkově je důležité, aby děti měly přístup k různým zdrojům informací o florbalu. Kombinace školních aktivit, veřejných akcí, médií a rodinné podpory může poskytnout komplexní a inspirativní prostředí pro děti, které je motivuje ve vztahu k florbalovým aktivitám.

3. Liší se u žáků v závislosti na věku dovednosti a intenzita v pohybových aktivitách?

Dovednosti a intenzita pohybových aktivit se u dětí mohou lišit v závislosti na jejich věku. Mladší žáci obvykle projevují nižší úroveň dovedností ve srovnání se staršími žáky, neboť vývojem se ještě aktivně učí pohybové dovednosti a koordinaci. Je tedy možné očekávat, že mladší žáci budou mít tendenci preferovat hry a aktivity, které jsou jednodušší a méně náročné na technické dovednosti.

Starší žáci obvykle projevují vyšší úroveň dovedností oproti mladším žákům a jsou schopni se zapojit do pokročilejších pohybových aktivit. Mohou mít již zkušenosti s konkrétními sporty nebo dalšími sportovními aktivitami, což jim umožňuje účastnit se náročnějších cvičení a her. Starší žáci také mohou mít vyšší intenzitu pohybových aktivit, protože jsou schopni delší dobu udržovat fyzickou aktivitu a jsou motivovanější k dosažení vyšších výkonů.

Celkově vzato dovednosti a intenzita pohybových aktivit se mohou lišit u žáků v závislosti na jejich věku. Je důležité přizpůsobit pohybové aktivity tak, aby odpovídaly individuálním potřebám, dovednostem a schopnostem žáků v různých věkových skupinách. Takový přístup může podporovat rozvoj jejich pohybových schopností a zároveň poskytnout pozitivní zkušenosti s fyzickou aktivitou.

4. Do jaké míry budou děti disponovat florbalovým vybavením, když část tohoto vybavení je shodná s vybavením k jiným sportovním aktivitám?

Děti budou pravděpodobně disponovat florbalovým vybavením v různé míře, přičemž část tohoto vybavení může být shodná s vybavením určeným pro jiné sportovní aktivity. Záleží na konkrétní situaci a individuálních preferencích dětí a jejich rodin.

Některé prvky florbalového vybavení, jako jsou sportovní boty nebo sportovní oblečení, mohou být univerzální a použitelné i pro jiné sporty, jako jsou fotbal, basketbal nebo volejbal. Tyto položky jsou často součástí běžné sportovní výbavy, kterou děti mají doma.

Na druhou stranu specifickým vybavením pro florbal, jako jsou florbalová hůl, míček, brankářská výstroj a případně branky, budou disponovat děti, které se florbalu věnují aktivně i mimo školu např. členstvím v některém z florbalových klubů.

Významným faktorem ovlivňujícím dostupnost florbalového vybavení může být i finanční situace rodiny. Některé položky vybavení mohou být finančně náročné, a ne každá rodina si může dovolit pořídit veškeré potřebné vybavení pro florbal.

Celkově lze očekávat, že děti budou mít přístup k florbalovému vybavení v různé míře v závislosti na individuálních preferencích a finanční situaci jejich rodin. V tomto

ohledu je důležité, aby školy a kluby poskytovaly dětem příležitosti k zapojení do florbalových aktivit bez ohledu na jejich finanční možnosti a dostupnost vybavení.

5. Přispěje otevření florbalového kroužku ve školní družině k tomu, aby děti družinu navštěvovaly rády?

Otevření florbalového kroužku ve školní družině může přispět k tomu, aby děti družinu navštěvovaly rády z několika důvodů. Zapojení se do nového a atraktivního sportovního kroužku může dětem nabídnout nové zážitky a zároveň poskytnout příležitost k rozvoji dovedností a možnost navazovat nová přátelství.

Za prvé, florbal je dynamický a zábavný sport, který může být atraktivní pro děti svou rychlostí a akčností. Účast ve florbalovém kroužku může poskytnout dětem možnost se zapojit do aktivního a fyzicky náročného sportu, což může být pro ně přitažlivé a motivující.

Za druhé, účast v kroužku florbalu může přinést dětem nové přátelství a sociální interakci. Týmová atmosféra florbalového kroužku a společné tréninky a zápasy mohou dětem poskytnout příležitost poznat nové kamarády a rozvíjet své sociální dovednosti.

Dále, účast v aktivitách mimo školní vyučování může přispět k celkovému pocitu pozitivně vnímaného zapojení dětí do školního prostředí. Děti, které mají pozitivní zážitky ze školní družiny a zapojují se do různých aktivit, jsou motivovány k menší absenci ve škole a aktivnímu zapojení do školního života.

Vzhledem k těmto faktorům je pravděpodobné, že otevření florbalového kroužku ve školní družině přispěje k tomu, aby děti družinu navštěvovaly rády. Poskytnutí příležitosti k účasti v atraktivních a sociálně obohacujících aktivitách může vytvořit pozitivní prostředí, které podporuje zájem dětí o školní družinu a celkově kladné vnímání školního prostředí.

6.2. Porovnání výsledků dalších prací

Florbal, jako dynamický sport, vyžaduje širokou škálu pohybů, včetně těch, které souvisejí s rozvojem pohybových schopností. Pravidelné hraní může přispět k zlepšení flexibility, obratnosti a koordinace. Dobrá ohebnost a síla svalů mohou snížit riziko vzniku svalových zranění, což je důležité zejména u dětí, které se teprve rozvíjejí. Pohybové aktivity jako florbal přispívají k celkovému fyzickému vývoji dítěte, včetně rozvoje kardiovaskulárního systému, síly a vytrvalosti. K podobnému závěru došla i Dubová Kristýna (2019), která se ve své práci zaměřila na pohybových schopností dětí mladšího školního věku. Máme stejný názor v tom, že u dětí mladšího školního věku je všestranný rozvoj a kladný vztah ke sportu velice důležitý.

Stejně jako Matouš Budíček (2002), který se ve své práci zaměřil na výuku florbalu na 1. stupni ZŠ. Výuka florbalu na prvním stupni základní školy představuje skvělou příležitost pro rozvoj pohybových dovedností, sociálních vztahů a celkového zdraví dětí. Tento dynamický sport nabízí mnoho výhod, které mohou přispět k harmonickému rozvoji mladých jedinců. Oba se shodujeme na tom, že ne všechna očekávaná teoretická doporučení jsou použita v praxi. Důležitým faktorem není jen výuka pedagoga, ale florbalové vybavení, která škola pro danou výuku nabízí. I touto otázkou se má práce zabývat, konkrétně jaké florbalové vybavení děti doma vlastní, které jsou ochotni donést a při kroužku je použít. Zatímco M. Budíček zkoumal, které teoretické poznatky jsou praktikovány v praxi.

Jak už jsem psala výše, florbal představuje skvělou možnost, jak aktivně zapojit děti do pohybu a podpořit jejich tělesný rozvoj přímo ve školní družině. Díky své dynamice, jednoduchým pravidlům a dostupnosti je ideální pro všechny věkové kategorie a to je i hlavním výsledkem mé práce. Podobný, ne-li stejný názor má i Dvořáková Iris (2007) ve své práci Možnosti tělesného rozvoje dětí v rámci školní družiny se zaměřením na florbal.

Závěr

Bakalářská práce s názvem "Florbal ve školní družině" se zabývá tématem florbalu jako sportovní aktivity vhodné pro zařazení do programu školní družiny. Práce se zaměřuje na teoretické informace o florbalu, na jeho historii, pravidla a přínosy pro fyzický a psychický rozvoj dětí. Dále se věnuje metodice práce s dětmi v rámci florbalového kroužku ve školní družině, včetně příkladů her a cvičení.

Hlavním cílem této bakalářské práce bylo zjistit zájem dětí a rodičů o otevření florbalového kroužku ve školní družině. V praktické části práce tedy proběhl průzkum pomocí dotazníkového šetření mezi rodiči a dětmi navštěvujícími školní družinu z něhož vyplynulo, že existuje značný zájem o otevření kroužku florbalu v rámci družiny. Mnoho dětí florbal aktivně hraje nebo sleduje a disponuje i základním vybavením. Informovanost o tomto sportu je mezi dětmi na vysoké úrovni.

Analýza grafu č. 1 ukázala, že nejvyšší návratnost dotazníků byla zaznamenána v 1. a 2. ročnících, což může souviset s vyšší angažovaností rodičů mladších dětí. Celkově byla návratnost dotazníků velmi dobrá, což mi umožňuje získat relevantní data pro další rozhodování. Pro zlepšení budoucích dotazníkových šetření se mohu zaměřit se na zvýšení povědomí o důležitosti vyplnění dotazníku a zvážit možnost zkrácení dotazníku pro některé věkové kategorie.

Analýza zájmu o otevření florbalového kroužku ukázala, že celkově je o něj velký zájem, zejména u žáků prvních ročníků. Výsledky také naznačují, že rodiče mají různá očekávání ohledně tréninků a že je důležité nabídnout flexibilní možnosti. Pro úspěšnou realizaci kroužku je klíčová dobrá komunikace s rodiči a spolupráce s učiteli.

Z analýzy grafu č. 3 vyplývá, že **děti ve všech ročnících mají velmi dobré znalosti o florbalu**. Pouze v několika málo případech se objevily chybné odpovědi. Nejvyšší počet správných odpovědí byl zaznamenán ve třetích a čtvrtých třídách, což může být způsobeno větší expozicí florbalu například prostřednictvím školních hodin tělesné výchovy nebo mimoškolních aktivit.

Analýza grafu č. 4 potvrdila předpoklad, že starší žáci vykazují vyšší intenzitu pohybové aktivity než žáci mladší. Tento trend může být ovlivněn jak biologickými, tak sociálními

faktory. Pro zvýšení pohybové aktivity mladších žáků je důležité nabízet jim zajímavé a pestré aktivity, které budou odpovídat jejich věku a schopnostem. Důležitá je také spolupráce s rodiči a ostatními pedagogy.

Z analýzy grafu č. 5 je zřejmé, že **úroveň vybavení žáků pro florbal je celkově nízká**. Ve většině tříd převyšuje počet žáků bez vlastního vybavení počet těch, kteří ho mají. Tento stav je patrný ve všech ročnících, i když s mírnými odchylkami. Nízká úroveň vybavení žáků pro florbal je problémem, který může ovlivnit jejich motivaci a výkon. Je důležité hledat řešení, která umožní všem žákům rovnocenný přístup k tomuto sportu.

Analýza výsledků ukázala, že družina je mezi mladšími žáky velmi oblíbená. S rostoucím věkem zájem o družinu mírně klesá, což může být způsobeno změnami v zájmech dětí nebo větší nabídkou volnočasových aktivit mimo školu. Pro udržení zájmu dětí o družinu je důležité nabízet pestrý program aktivit, který bude odpovídat jejich věku a zájmům. Důležitá je také pravidelná komunikace s rodiči a hodnocení programu družiny.

Na základě poznatků z teoretické i praktické části práce je tedy možné konstatovat, že florbal je vhodným sportem pro zařazení do programu školní družiny, zřízení florbalového kroužku v družině by mělo smysl a setkalo by se s velkým zájmem ze strany dětí. Je to zábavná a nenáročná aktivita, která přináší dětem mnoho benefitů v oblasti fyzického i psychického rozvoje. Florbal je dostupný pro všechny děti bez ohledu na jejich fyzickou zdatnost, umožňuje rozvíjet individuální i kolektivní dovednosti, posilovat týmového ducha a propagovat zdravý životní styl mezi dětmi.

Doporučení:

- otevřít florbalový kroužek ve školní družině pro děti ve věku od 6 do 12 let,
- zařazovat kroužek florbalu do programu školní družiny v co největší míře,
- kapacita kroužku by měla být maximálně 15 dětí,
- program kroužku by měl být zaměřen na rozvoj základních florbalových dovedností, ale měl by také obsahovat hry a zábavné aktivity,
- pořádat florbalové turnaje a soutěže pro děti z různých školních družin,
- kroužek by měl vést kvalifikovaný vedoucí s pedagogickým vzděláním a zkušenostmi s florbalem.

Závěrem lze říct, že florbal má velký potenciál stát se oblíbenou sportovní aktivitou ve školních družinách a přispět tak k zdravému rozvoji dětí.

Seznam použitých informačních zdrojů

1. BENDL, Stanislav. *Kázeňské problémy ve škole*. V Praze: Triton, 2004. ISBN 80-7254-453-5.
2. BENDL, Stanislav. *Vychovatelství: učebnice teoretických základů oboru. Pedagogika (Grada)*. Praha: Grada, 2015. ISBN 978-80-247-4248-9.
3. BUDÍČEK, Matouš. *Výuka florbalu na 1. stupni základní školy*, 2020.
4. ČÁP, Jan. *Psychologie pro učitele*. Praha: Portál, 2001. ISBN 86-2639-652-3
5. DUBOVÁ, Kristýna. *Pohybové schopnosti dětí mladšího školního věku ve florbalu*, 2019.
6. DVOŘÁKOVÁ, Iris. *Možnosti tělesného rozvoje dětí v rámci školní družiny se zaměřením na florbal*, 2007.
7. HÁJEK, Bedřich. *Jak vytvořit vzdělávací program pro školní družiny*. Praha: Portál, 2007. ISBN 978-80-7367-233-1.
8. KON, Igor Semjonovič. *Kapitoly z psychologie dospívání*. Psychologická literatura. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1986. ISBN 14-233-86
9. MARTÍNKOVÁ, Zuzana. *Florbal, Praktický průvodce tréninkem mládeže*. 1. vydání. Praha: Česká florbalová unie, 2009. ISBN 978-80-2706-182-2.
10. MATOUŠEK, Oldřich a KROFTOVÁ, Andrea. *Mládež a delikvence*. 1. vyd. Praha: Portál, 1998. ISBN 80-7178-226-2.
11. MUŽÍK, Vladislav. *Didaktika tělesné výchovy pro 1. stupeň ZŠ*. Brno: PF MU, 1993. ISBN 978-80-246-2885-1
12. KARZMARCZYK, Roman. *Florbal: učebnice (nejen) pro trenéry*. Brno: Computer Press, 2006. ISBN 80-251-1271-3
13. KREJČÍKOVÁ Dana. a LANGMEIER Josef. *Vývojová psychologie*. Praha: Grada, 2006. ISBN 978-80-247-1284-0
14. MÜHLPACHR, Pavel. *Sociální patologie*. Brno: Masarykova univerzita, 2001. ISBN: 80-210-2511-5
15. PERIČ, Tomáš a DOVALIL, Josef. *Sportovní trénink. Fitness, síla, kondice*. 2010. Praha: Grada, 2010. ISBN 978-80-247-2118-7.

16. PETILLON, Hanns a BIERWEILER, Alexandra. *1000 her pro školy, kroužky a volný čas: od Atomů po Život na ostrově*. Přeložily Jana MARTINÍKOVÁ, Jana; MIKESKOVÁ Zuzana. 1. vyd. Brno: Edika, 2013. ISBN 978-80-266-0095-4
17. PETTY, Geoffrey. *Moderní vyučování*. Vyd. 4. Praha: Portál, 2006. ISBN 80-7367-172-7.
18. *Pravidla florbalu: pravidla a výklad: platné od 1. července 1995: podle oficiálních pravidel florbalu IFF – International Floorball Federation*. Praha: Česká florbalová unie, 2000. ISBN 80-239-0242-3.
19. PRŮCHA, Jan, WALTEROVÁ, Eliška a MAREŠ Jiří. *Pedagogický slovník*. Praha: Portál, 1995. ISBN 978-80-262-0403-9
20. ŘÍČAN, Pavel. *Cesta životem*. 1. vyd. Praha: Portál, 1990. ISBN 80-7038-078-0.
21. SKRUŽNÝ, Zdeněk a kol. *Florbal: technika, trénink, pravidla hry*. Praha: Grada, 2005. ISBN 80-247-0383-1.
22. ŠAFRÁNKOVÁ, Dagmar. *Pedagogika*. 2. aktualizované a rozšířené vydání. Praha: Grada Publishing, 2019. Pedagogika. ISBN 978-80-247-5511-3
23. THOMAS, K. T., LEE, A. M., a THOMAS, J. R. *Physical education methods for elementary teachers*. 2nd edition. Human Kinetics, 2003. ISBN 978-0736041065

Internetové zdroje

24. Český florbal. *Soutěže*. [online]. In: ceskyflorbal.cz. [cit. 19.11.2024] Dostupné z: <https://www.ceskyflorbal.cz/competition/>
25. Výživa dětí. *Sportovní aktivity podle věku*. [online]. In: vyzivadeti.cz. [cit. 19.11.2024] Dostupné z: <http://vyzivadeti.cz/pro-rodice/hodi-se-vedet/sportovni-aktivity-podle-veku/>
26. Základní škola a mateřská škola, Praha 8. *Hrajeme si celý den*. Školní vzdělávací program platný od 1.9.2018. [online]. [cit. 19.11.2024] Dostupné z: <https://www.uskolskezahrady.cz/wp-content/uploads/2008/11/ŠVP-18-19-akt.pdf>
27. Anonymní. *Pedagogika jako věda*. Maturitní otázky [online]. In: vysokeskoly.cz. [cit. 19.11.2024]. Dostupné z: <https://www.vysokeskoly.cz/maturitniotazky/pedagogika/pedagogika-jako-veda>

28. Anonymní. *Pravidla florbalu*. [online]. In: sportuj.com. 31.3.2010 [cit. 19.11.2024]

Dostupné z: <https://www.sportuj.com/pravidla-florbalu/>

Seznam příloh

Seznam obrázků

Obrázek 1 - Hrací plocha s rozměry	29
Obrázek 2 – Popis hrací plochy	30

Seznam tabulek

Tabulka 1 - Systém vzdělávání.....	13
Tabulka 2 - Vzdělávací strategie v předmětu	15
Tabulka 3 - Počet školních družin a klubů s žáky ve školních rocích.....	18
Tabulka 5 - Soutěže českého florbalu.....	32

Seznam grafů

Graf 1 - Rozdané a vrácené dotazníky.....	37
Graf 2 - Vztah pohlaví, věku a zájmu o kroužek florbalu	38
Graf 3 - Informovanost dětí o florbalu	39
Graf 4 - Intenzita a dovednosti	42
Graf 5 - Má vaše dítě florbalové vybavení?	43
Graf 6 - Chodí děti do družiny rády?.....	44

Příloha 1: Prosba o vyplnění dotazníku

Milé maminky, tatínci a děti.

Jmenuji se Alena Krausová, jsem vychovatelka ve školní družině v ZŠ a MŠ U Školské zahrady a studuji bakalářský obor Vychovatelství na UK v Praze. Ráda bych Vás touto cestou poprosila o vyplnění přiložených dotazníků k mé bakalářské práci.

Jedná se o sadu otázek ohledně otevření nového kroužku v družině: Florbal ve školní družině. Všechny informace budou použity pouze pro účely mé práce.

Pokud byste měli jakékoliv otázky, najdete mě ve školní družině ve 3. oddělení nebo mě můžete kontaktovat na email: alenakrausova9@gmail.com

Předem Vám moc děkuji za Vaši ochotu a čas.

S pozdravem,

Alena Krausová

Příloha 2: Vzor dotazníku

DOTAZNÍK

Jméno a příjmení žáka:

.....

Třída:

.....

1. Je vaše dítě chlapec nebo dívka?

CHLAPEC x DÍVKA

2. Má vaše dítě zájem o kroužek florbalu v ŠD?

ANO x NE

3. Hraje vaše dítě florbal mimoškolně?

4. Chodí vaše dítě do družiny rádo?

ANO x NE

Příloha č. 3: Dotazník o florbale

Dotazník o florbale

1. Hrajete závodně florbal?
 - a) ANO
 - b) NE

2. Jaký je standardní hrací čas dle mezinárodních pravidel ve florbale?
 - a) 3 x 20 minut
 - b) 3 x 15 minut
 - c) 3 x 10 minut

3. Je součástí brankářské výstroje florbalová hůl?
 - a) ANO
 - b) NE

4. Kolik hráčů, včetně gólmana, z každého družstva během hry může být na hřišti ve stejnou dobu?
 - a) 5
 - b) 6
 - c) 7

5. Kolik rozhodčí řídí a kontroluje zápas?
 - a) 2
 - b) 3

Příloha č. 4: Záznam o intenzitě a dovednostech

Záznam o intenzitě a dovednostech

Intenzita

Přeběhnutí z jedné strany tělocvičny na druhou. – Kolik z šesti dětí přeběhlo za určitý čas tělocvičnu.

1. třída	2. třída	3. třída	4. třída
3/6	3/6	5/6	6/6

Dovednosti

Správný driblink mezi pěti kužely. – Kolik z šesti dětí správně provedlo driblink mezi kužely s míčkem a holí.

1. třída	2. třída	3. třída	4. třída
1/6	2/6	4/6	4/6

Příloha č. 5: Dotazník k úrovni florbalového vybavení

Dotazník k úrovni florbalového vybavení

Vlastníte florbalovou hůl?	ANO	NE
Vlastníte florbalový míček?	ANO	NE
Vlastníte boty vhodné k hraní florbalu?	ANO	NE
Pokud hrajete na postu brankáře, vlastníte brankářskou výstroj?	ANO	NE

Příloha č. 6: Informovaný souhlas

Informace o účastníkovi

Jméno a příjmení:

Datum narození:

Adresy trvalého bydliště:

.....

Doručovací adresa (pokud se liší od adresy trvalého bydliště):

.....

.....

Telefon:

Email:

Informace o výzkumu:

Zde bude účastník seznámen s přesným průběhem výzkumu, s jeho cíli a s existujícími riziky s výzkumem spojenými. Budou zde napsány metody a techniky popisující průběh výzkumu. Popřípadě zde bude vypsána výše odměny pro účastníka.

Prohlášení:

Já níže podepsaný/podepsaná souhlasím s mou účastí ve studii (popřípadě svého dítěte). Byl/a jsem seznámen/a s cíli daného výzkumu. Jsem si vědom/a, že kdykoliv v průběhu studie můžu svou účast přerušit, či ukončit. Moje účast ve studii je dobrovolná.

Byl/a jsem srozuměn/a s tím, že veškerá mnou poskytnutá data poskytnu nenárokově, není-li uvedeno jinak.

Souhlasím se zveřejněním anonymních dat a s jejich dalším využitím. Jsem seznámen/a se svými právy, týkajícími se přístupu k informacím o výzkumu a o ochraně osobních údajů. Dále jsem seznámen/a že se mé jméno nebude nikdy vyskytovat v referátech o této studii.

Výše uvedená svolení a souhlasy poskytnu dobrovolně na dobu neurčitou až do odvolání a zavazuji se je neodvolat bez závažného důvodu.

V dne

Podpis účastníka

.....

.....

Podpis autora výzkumu